

SRI QUAMARUL ISLAM.—I have given a call attention motion 4 days back. I do not know why it has not come before the House.

MR. SPEAKER —I shall look into it.

SRI PRABHAKAR TELKAR.—I have given a call attention notice regarding issue of Caste Certificates and Income Certificates. I was also a Member of the Committee. The Committee's recommendation is not being implemented and the pupils and parents are facing much difficulty.

SRI QUAMARUL ISLAM —The police have beaten a lecturer in the Tahsildar Office for the issue of the caste certificates. I have sent a call attention notice regarding this. It is not taken up. The Police Inspector in the Tahsildar Office has beaten a lecturer who is working in a college. On 12th of this month, I have given a call attention notice in this connection. I want this has to be taken up as early as possible.

FINANCIAL BUSINESS

DISCUSSION AND VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1981-82

SRI G.B. SHANKAR RAO (Minister for the Higher Education):—Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move :

DEMAND No. 9 - Stationery and Printing

“That a sum not exceeding Rs. 6,60,81,000 on Revenue Account inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March, 1982 in respect of ‘Stationery and Printing’.

DEMAND No. 10 - Higher Education

“That a sum not exceeding Rs. 30,31,81,000 on Revenue Account and Rs. 52,00,000 on Capital Account inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1982 in respect of ‘Higher Education’.

SMT. NAGAMMA C. KESHAVA MURTHY (Minister for Primary and Secondary Education):—Sir, on the recommendation of the Governor I beg to move.

DEMAND No. 13 - Primary and Secondary Education

“That a sum not exceeding Rs. 1,48,29,58,000 on Revenue Account and Rs. 3,00,000 on Capital inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1982 in respect of ‘Primary and Secondary Education’”.

SRI GANGADHARA GOWDA (Minister of State for Information and Youth Services).—Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move.

DEMAND No. 11 - Youth Services

“That a sum not exceeding Rs. 3,42,89,000 on Revenue Account and Rs. 5,20,600 on Capital Account inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March, 1982 in respect of ‘Youth Services’”.

DEMAND No. 26 - Information and Publicity

“That a sum not exceeding Rs. 2,27,90,000 on Revenue Account and Rs. 10,00,000 on Capital Account inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March, 1982 in respect of ‘Information and Publicity’”.

The question was proposed

MR. SPEAKER.—All the Demands are before the House for discussion.

† SRI QAMARUL ISLAM (Gulbarga).—Mr. Speaker Sir, now the motion is moved for the discussion on the demands. There are 5 demands (1) Stationery and Printing, (2) Higher Education, (3) Primary and Secondary Education, (4) Youth Services and (5) Information and Publicity. The total sum is more than Rs. 180 crores, which this House is going to pass after the completion of the discussion on the Demands Sir, before I speak on Demands one by one, I want to just say to you that this country has got a population of more than 68 crores and because of illiteracy our country is not developing. If a country has to develop. We should

† Indicates that remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

remove illiteracy and pay attention to education from the pre-primary level to collegiate level and give technical education, medical education also. The Government of Karnataka is spending crores of rupees to give education to the people of Karnataka. I will take up first the 'Higher Education'. If we go through the system of giving higher education, according to the material supplied for our information, this Department has come into existence in the year 1960 and at the time of the establishment of this Department only 15 Government colleges and 23 private colleges were there. That means the ratio was 1:2. Now the number of Government colleges are 32 and the number of private colleges are 242. It means that the ratio between the private colleges and the Government colleges has increased from 1:2 to 1:10, approximately. I want to know what is the reason for the increase of the ratio, whether this has affected the standard of education which is given. The standard of education given in the Government colleges, is comparatively very low, and the people are not attracted and therefore they are not sending their children to the Government colleges. If we go through the information which has been supplied on behalf of the Government, it says that a number of facilities have been given to the students of the Government colleges. The teachers and the lecturers who are teaching in the Government colleges have been given a number of facilities. Even though these facilities have been given in the form of scholarships, freeship in the form of triple benefit scheme, in the form of the Teachers' Benefit Fund, in the form of Student Welfare Fund, in the form of Book Bank, in the form of Library and medical examination etc, why there is no attraction towards the Government colleges? What are the reasons for such a low standard of education in Government colleges? I would like to know from the Government what steps they have taken to improve the standard of education. On going through the information supplied by the Government, I am sorry to find that no concrete measures have been taken to improve the standard of education. It is wrong to think that by conferring mere degrees and diplomas on our students we can develop our country. This is a scientific age. In this age we require competency and ability and then only we can expect good results. Ours is a developing country. So, we must have persons who are competent and able to discharge the responsibilities entrusted to them. In previous years when we commissioned so many projects, the policy of the Government at that time was to have more engineers doctors and other technical personnel. Therefore, the five years' engineering course was reduced to four years and further it was reduced to three years and the three years' diploma course was reduced to two years to get required number of engineers. Now things have changed. We are now in need of qualified and competent

personnel in all the fields. This could be achieved only by raising the educational standard. But the Government has utterly failed to take up concrete measures to improve the standard of education therefore I urge upon the Government to take effective measures to raise the standard of education and thereby bring up qualified and competent personnel.

Next, I would like to say a few words regarding scholarships. Sir it is a fact that Government is giving scholarships to the students belonging to Scheduled Castes, Scheduled Tribes, Backward Classes and special groups. But in the private colleges the scholarships are not reaching the students. Though the College authorities draw the scholarship amount it does not reach the students and the students also do not complain because they were happy that they have been admitted in the college. I can quote any number of instances wherein this racket is going on in Hyderabad Karnataka area. Sir, students of this area are also facing difficulty in getting caste certificates. The Tahsildars issue certificates on the strength of the report of the revenue inspectors or village accountants but what is happening is, in Gulbarga, the tahsildar is not issuing the caste certificate inspite of authority letters issued by Members of Legislative Assembly, Members of Legislative Council and Members of Parliament thus causing lot of inconvenience to the students and parents. Sir, here I want to inform this House that on 12th of this month before the Tahsildar's office in Gulbarga there was a heavy rush of students to get caste certificates. On that day the Hon'ble Minister for Food and Civil Supplies was also in the town. I do not know whether the Minister directed the Tahsildar to look into the matter. There are about 52 village accountants in Tahsildar's office but none of them were present. There was a heavy rush of students before the Tahsildar's office on 12th because the last date for admission into engineering college was 15th, and it was 20th for Polytechnic. The caste certificate forms were said to have been issued on 5th in the Tahsildar's office and the students had to face lot of trouble to get the report from the revenue inspectors because no revenue inspector or village accountant was available in Gulbarga at that time. Even the Tahsildar was not available. There was tension at that time. The result was, the students got enraged and booted a lecturer in the premises of the Tahsildar's office. The lecturer was assaulted and was dragged to the nearest police station. In the Police station he was everely beaten up. A case was registered in this behalf. There was a lot of tension on that day after this incident. It is a most unfortunate thing that the citizens of Gulbarga who have gone to a certificate from the Tahsildar had to receive injuries from a Sub Inspector. I had infor-

med the Superintendent of Police, Deputy Superintendent of Police and the Circle Inspector. They all came to the station. I had made a request to the Superintendent of Police not to stand on prestige in taking action against the Sub-Inspector of Police concerned and other staff who have beaten up the lecturer. The Superintendent of Police assured me to take action but it is unfortunate to note that so far no action has been taken against the concerned Sub-Inspector and instead he was promoted. This matter was also reported in the Press. The authorities instead of suspending him have recommended for his promotion. Sir, I do not want to go into all the details but just brought the facts to the kind notice of this august House.

Sir, coming to the point, there are about 8,845 employees working in private colleges of Gulbarga. The Government is giving salary to all these employees through the cheques. But the sad thing is Government does not have any control over these private colleges. The managements of the private colleges do not recruit persons belonging to Scheduled Castes, Scheduled Tribes and other backward groups. They take their own community people. Each college is dominated by one set of community. They have all become communal institutions. In this process the standard of Education has gone down. I would like to inform this august House that the private managements have not recruited the teaching staff as per the directions and policies of the Government.

2—00 P. M.

Now, I will come to the Department of Technical Education. Totally 92 institutions come under the Department of Technical Education, out of which 45 institutions are offering diploma courses and 41 institutions are offering degree courses. Out of 45 diploma institutions 4 are exclusively meant for women only. In addition to those institutions, there are 6 junior technical schools, also. The intake of degree holders are more than that of the intake of diploma holders. As a matter of policy, the ratio of degree and diploma holders should be 1 : 6. This is an international formula. But, here, much importance is not given to diploma holders; importance is given to only degree holders. After P. U. C. they have to study for a period of five years to get the degree certificate. Whereas, they can finish the diploma course within a period of three years. It is very difficult to get into a degree course. Middle class people cannot afford the cost of degree course education. Therefore, more and more intake should be encouraged in respect of diploma courses. Non-matriculantes can go to ITI and become a technocrat. There should be some check and binding as far as the collection of

capitation fee is concerned. Preference should be given to Karnataka people only. Government must see that 50% to 60% admissions are given to Karnataka students by collecting a reasonable amount of capitation fees. Besides this, they must also maintain the standard of the product which is coming out of these institutions.

Sir, another thing, admissions to colleges must be made regional wise, but not state wise. If you take the provisional list of 1981 census, the Gulbarga District stands 18th and Raichur District stands 17th in respect of literacy. We are the most backward district in the State. Sir, while making admissions competition should be there between the boys of the same region i.e., Hyderabad Karnataka areas and Bombay Karnataka areas. There should not be competition between our boys and the boys who come from Mysore and Bangalore areas. Even though facilities are given, our boys cannot compete with the boys coming from Mysore and Bangalore areas. Even in respect of SCs/STs and backward tribe groups also, it is very difficult for our boys if the State level competition is made. Even after 33 years of independence we are not improved. We stand 18th in the list of literacy. Again I suggest that the admissions to colleges should be made only regional wise, and not state wise, so that our boys can also come up and get the education like other boys in the State. As far as different courses and trades are concerned, we should not depend upon conventional courses. Sir, I am also a B.E. (Mech.) Graduate. In the olden days, if somebody gets a seat in the Mechanical course, he used to feel very proud of it. Now-a-days, the admissions are more and there is no chance of getting into these courses. It is very difficult to get a Electronic seat; the competition is very high. Even first class students cannot get seats, they should pass with distinction. Now-a-days, courses have been diversified. They have started, transportation engineering, textile engineering and so on and so forth. We can have sugar engineering course also. It is there in Nagpur. There are so many khandasari units in our State. All technicians and other personnel should come from Northern India and work in our sugar factories. They will come and work here on contract basis. So, if we start the sugar engineering course, we can employ our own men. The people who are coming from other States are fixing the machinery in a number of khandasari units in our State. I would like to suggest that sugar engineering course should also be taken up in our engineering colleges. There are so many number of good courses in Polytechnics. The Secretarial Practice course has

been designated as Commercial Practice. But, it is wrongly printed as Secretarial Practice here. After matriculation, they will be admitted to this diploma course. The Commercial Practice course is equal to B.Com., and in addition to commerce subjects they know typewriting and shorthand also. The diploma holders in Commercial Practice are far better than the boys who have passed B.Com. degree. Therefore, I request the Government to issue orders to treat diploma holders (Commercial Practice) on par with B.Com. graduates. And also, there should be post diploma courses for the Commercial practice trade.

Sir, we have to spend about Rs. 140 crores every year on Primary and Secondary Education. Sir, in our State, the basic foundation of primary and Secondary Education is worst. Though we have spent and we are going to spend crores of rupees every year, when we go especially to rural areas, they do not have proper class rooms. Primary schools are running under the tree in some Dharmashalas. If the atmosphere is not good how can we expect a good product to come out of these primary schools? If the atmosphere and environment is not good, the future generation, on whom we are depending upon, will also not be good. Sir, the atmosphere in primary schools is worst. Teachers also have to think that it is their responsibility to shape the destiny of future generation of this country. Teachers are not performing their duties properly. Every Minister will change the existing system of education. Formerly, we were having the British System of education, but recently we have changed it to American system i.e., semester system. But, now what we require is, the education of moral teaching and character building. If our youths do not have character, we will lose the prestige of our country. If the character is lost, everything is lost. If the character of our youth is lost, our country itself is lost. Thousands of crores of rupees are being spent, what is the use of it; is there any moral teaching classes in schools? Why are we not conducting moral teaching classes? What is wrong in it? Is it not our duty to instil good character in our youth? Why are we completely ignoring it? Now and then, number of strikes are going on, but nobody is there to check them. Teachers are receiving their salaries through cheques and they are not bothered about going to colleges. They are not discharging their duties properly. For the last two years, each and every speaker on Education Demand, urging the Government to introduce moral teaching in schools. But, unfortunately, till today, the Government has not taken any positive steps in this regard. I would like to once again appeal to the Hon. Minister and the Government to introduce moral teaching classes in all educational

institutions. It is high time that we take up moral teaching classes. Though America and Russia are supposed to be well developed countries, they are also lacking so far as moral character is concerned. It is shame on their part because students of these countries have no moral character at all.

MR. SPEAKER.—Do not speak of other countries. Please speak of your country. Why all those unnecessary things? Let us not use this forum for that subject. Let us speak of ourselves.

SRI QAMARUL ISLAM.—Therefore, moral teaching classes should be introduced in our schools right from primary to secondary education.

Sir now, I would like to speak a few words about Kannada and Culture Directorate. This report consists of one or two pages.

MR. SPEAKER.—It is a precise report;

SRI QAMARUL ISLAM.—Sir, the Directorate of Kannada and Culture came into existence on 1st September 1977. Six different academies come under the Directorate of Kannada and Culture. These are :

1. Karnataka Nataka Academy
2. Karnataka Sangeetha Academy
3. Karnataka Sahitya Academy
4. Karnataka Lalithakala Academy
5. Karnataka Urdu Academy
6. Karnataka Janapada Academy.

Here, one thing I have to appreciate. This Directorate is conducting 20 training class to give coaching of Kannada language for non-Kannadigas through out the State. Sir, I am coming from Karnataka-Hyderabad area, most of the people do not know Kannada because ours is a part of the then Nizam State. In each and every junior college and college, Kannada classes should be conducted to train non-kannadigas. After giving training in Kannada language, certificate should be given saying that they know Kannada so that they will not lose their advance increment after they get into the service. These Kannada training classes should be conducted in almost all district and taluk head quarters so that non-kannadigas can get certificates and their future will become bright.

Sir, I will now come to the Karnatak Urdu Academy. Most of the persons who are in charge of this Academy are the persons nominated as Members to this Academy and their activities are nil. They

have not done any work and it seems that they are not at all interested in the development of Urdu. A meeting was conducted by the persons who are interested in Urdu and the Hon'ble Chief Minister was invited for the function in the Town Hall. Only six persons were present in the function excluding the Members of the Academy. It was held just five to six months back. There are useless persons in the Academy who are not at all interested in Urdu and they are still continuing as Members of the Academy. The whole Academy should be re-constituted. There are many talented persons in Urdu with zeal and enthusiasm to work for the development of Urdu. If the Government of Karnataka is really interested in the development of Urdu and minority language, the Academy should be re-constituted with Members having zeal and enthusiasm in the development of Urdu. But it is unfortunate that some people with somebody's recommendations become the Members. Their activities are nil and they have not done any work. I once again suggest in this House that the Karnatak Urdu Academy has to be re-constituted with better qualified people who are having real interest in the development of Urdu language. Sir, then about two years back, the then Minister had assured that there will not be any discrimination while allotting funds to the different academies. But it is unfortunate that the funds allotted to Urdu Academy in this year's budget is meagre to the tune of Rs. 1,20,000. The then Minister Sri K. H. Srinivas had assured in this House that no discrimination will be made between one Academy and another Academy as all are working under one Directorate, under the same rules. But this Government has made discrimination while allotting funds, without money how can you function? If there is less money, there will be less functioning. I urge that more money should be allotted to this Academy and good Members should be nominated to ensure smooth functioning of the Academy.

I will now come to the Youth Services. Under this, it has been printed in the Annual Report that the Government has decided to provide one modern stadium in each district headquarters. Accordingly 19 stadium construction works are going on at different stages in various district headquarters. But there is no progress. Especially in Gulbarga, as far as the progress with regard to the stadium is concerned, it is nil. When there is Budget session there will be some progress but as soon as the Budget session is over the work will come to a standstill. I appreciate that there should be a stadium, a swimming pool attached to the district level stadium. But in this direction, no progress has been done. So far as the scheme which has been taken up for the improvement of facilities to the Edu-

cational institutions and youth organisations is concerned, under the scheme financial assistance is being given to the tune of Rs. 50,000 during 1980-81 for purchase of Sports material and to conduct coaching camps in rural areas. Sir, only Rs. 5,000 have been given in Gulbarga but not to the institutions which were in genuine need of money. You have to allot funds to such institutions which are in real need. The institutions which are having substantial money are not leaving any money from Government and they will not leave even Rs. 5,000 given by the Government. Our S. K. society is having lakhs together, I say that the Government money has gone to those institutions which are already having money and not to the institutions which are in actual need, for their development.

Sir, coming to the demand of Information and Publicity, this Department is the media for communicating the policies and programmes of the Government through the Press and this Department also keeps the Government informed of the reactions of the people as reflected in the Press. Gulbarga, Raichur, Bidar are part and parcel of Hyderabad and 60% of the people know Urdu here. There are only four Urdu Dailies in Karnataka which are published from the Bangalore city. I criticize that the performance of these Urdu Dailies is poor. They are not at all interested in the functioning of the House. Sir, on your left side, nobody from Urdu side, is sitting. Thousands of Rupees have been given to them, not to please them. This money has to be utilised for the development of Urdu knowing people and also these people should be aware of the policies and programmes of the Government. It is most unfortunate that the Urdu dailies have not sent their representatives here. Even if they represent they will just give one or two interesting news in the dailies. If this is the way of their functioning, where is the check? Do not give them advertisement if their performance is not good. It is a fact that not a single Urdu Daily from Bangalore is reaching the hands of the people of Raichur, Gulbarga, Bidar. We are just getting one or two copies in the Information Library and that too on the next day. Mr. Deputy Speaker, you are also from Bidar and you also know Urdu. You might have seen the Urdu Magazines, Salar, Azad, Paasbaan etc., In the Information Library, these magazines are available only after two days.

We are all coming from that area. But we have to depend on the papers of Hyderabad. At least they are cooperating. They are giving the news. They are having their offices in Gulbarga and they are having their reporters here and they are sending the news. Even when the Ministers go to Bidar, Gulbarga and other places there, we will read

in the Papers 'Munsiff', 'Milap' etc., that such and such hon. Minister had come and assured and spoke etc. But these things will not come in the Urdu Dailies here. If such is the thing why should we depend on them? They are not circulating their Papers throughout the State. We have to give encouragement to the news papers let they be from Hyderabad or from Bombay, if they are covering the news, if they are sending their Reporters here and getting the news of the House and the Proceedings and news about the Development of Karnataka we should encourage them. When they have registered their names, we must give advertisements. Let these people learn a lesson. Their performance is worst. I want that check must be there on these Urdu dailies. Now I do not want to take much of the time of the House. I am thankful to you for having given me an opportunity to initiate the discussion on the Demands. I know full the position of the House. The opposition is not there. Naturally Sri Armugham will speak and he will definitely take much of the time. I do not want to come in his way. With these few words, I thank you very much.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ (ಹೊಸನಗರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಗಳು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶಂಕರರಾಯರು ನಿನ್ನೆ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿ ಜುಬ್ಬು ಪಂಚಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು, ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳುವಂಥ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ತಲೆಗೆ ಟೋಪಿ, ಕೋಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ ನನಗೆ ತಗಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇದ್ದಾರೆ, ಹೀಗಾದರೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡೋಣ. ನಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಷ್ಟ ಇದೇ. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾನ್ಯ ಶಂಕರರಾಯರು. ಏನಾದರೂ ಹೇಳೋಣ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂಬಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು, ಏನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿದರು. ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ೧೦ ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಪಾಡು. ಮೊದಲು ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದುವು. ನಾವು ಯಾರಾದರೂ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಗಳು ಹೋದರೆ ಬೇಗ ಕೊಡಿ ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರೆದುಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಮಯ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೇವರು ದೊಡ್ಡವನು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿದರು. ೧೦೦ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು, ಕೆಳಗೆ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಎಸ್ ಎಸ್ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟರು, ನಭೂತೋ ನಭವಿಷ್ಠತಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಇಂಥಾ ದಾನ ಶೂರ ಕರ್ಣ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರು. ಆ ರೀತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತು. ಇವತ್ತು ಒಂದು ಪಕ್ಕದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಸಕ್ಕರೆ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಾವು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಾತ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅನೇಕವು. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿಗೂ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆಲುಪಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು. ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇವೆ. ಇದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಾಧನೆ. ಇದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾದಂಥ ಮಾತು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಏನು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಶೇಷ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದು. ನಾವು ಯಾವಕರೆ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವಾ? Are we not creating an unlimited number of unemployed graduates in Karnataka? ಇದು ಇವತ್ತು ಬಹಳ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ

ಬೇಕಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ವಿವಾಧ ಸಂಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊತಾರಿ ಕಮಿಷನ್ ಒಂದು, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪರದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಂಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನ ತಕ್ಕ ನೀತಿ ಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಈ ಪರದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವತ್ತು ಕಾರ್ಯಗತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ, ಎಷ್ಟಂತ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ೧೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಂದಿದೆಯೇ ಎಂದು ಅನುಮಾನ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ೩೫ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಕಾರಕೂನರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಇನ್ನಾವುದೇ ತರಹದ. ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಲ್ಲಬೇಕು, ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಲ್ಲತಕ್ಕ ಧೈರ್ಯಸ್ಥೋರ್ವ ಬರಬೇಕು, ಅಂಥಾ ಯುವಕರನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಏಲೋ ದೋಷ ಇರಬೇಕು ತಾನೆ. ಇವತ್ತು ಅಪ್ಪ, ಅಜ್ಜ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂಥ ವೃತ್ತಿಗೆ ಈತ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಓದಿದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ಪದವೀಧರರು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಇತ್ತೀಚಾಗಿ. ಅವರು ಕಾಲ ಕಸಬಿಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಮಣ್ಣಾಗುತ್ತದೆ. ಎನ್ನತಕ್ಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇದೆ. ಮತ್ತೆ ಯಾರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದು, ಮೊನ್ನೆ ಸ್ವಲ್ಪಪಂದರಿ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್ ಸಮ್ಮೇಳನ ಆಯಿತು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಧರ್ಮಸಿಂಗರು ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಮ್ಮೇಳನ ಅದರ ಒಂದುಗಡೆ ಕೂರ ಚಿತ್ರ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಪದವೀಧರರನ್ನು, ನಿರಾಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕ ದಾರುಣವಾದ ಚಿತ್ರ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತೀರ್ಮಾನವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ದೋಷವಿರಬೇಕು. ಜಾಹ್ ಒರಿಯಂಟೇಷನ್ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಏತಕ್ಕೆ ಬಿ.ಎ. ಬಿ. ಎಸ್ಸಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮಾನ್ಯ ಶಂಕರರಾಯರಿಗೆ ನಾನು ಕೇಳಿದರೂ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜನ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಏನೂ ಕೊಡಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಬಿ.ಎಲ್.ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ. ಪದವಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿರುವುದು ಏನು. ಏನಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೇ, ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕಾರಕೂನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲ ಪದವೀಧರರನ್ನು ಕಾರಕೂನರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪುನರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ಅವಕಾಶ ನಮಗೆ ಇತ್ತು, ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದೇ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ನಾವು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಪ್ಪ ಹಾಕಿದ ಆಲದ ಮರಕ್ಕೆ ನೇಣು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ಪದವೀಧರರಾಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಅವರ ಜ್ಞಾನ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಟರ್ವ್ಯೂನಲ್ಲಿ ವೈವಾಹಿಕವಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಪಂಡಿತ ಭೂಪರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರಸ್ತುತದ ಎರನೇಕಾಯಿ ಅಂದಹಾಗೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮಾಧ್ಯಮದ ಕೂಡಲೆತಕ್ಕ ಪದವೀಧರರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ.

೨-೩೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಒಂದು ಗಾವೆ ಇದೆ. ವಾರ ಪ್ರಾತ ಗಟಿ ಪ್ರಮಾಣವು ಎಂದು ಬಹು ಪಂಡಿತ ಇದ್ದ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹಳ್ಳಿ ದಾಟುವುದಕ್ಕೆ ನಿಂದರ್ ಆರ್ಥಮೆಟಿಕ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದ ಉದ್ದ ಇಷ್ಟು ಅಗಲ ಇಷ್ಟು ಎಂದಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ, ಈ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೀರನ್ನು ದಾಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತ ಹೋದ, ಅಂದರೆ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ

ಕ್ರಮವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ, ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಯನ ಇವತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಬಂದಿತು ಎಂದರೆ ತಮಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಪದವೀಧರ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಪದವೀಧರರಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಸಹ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಪದವೀಧರರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇನ್ನು ಏನು ೧೫ ದಿವಸ ೧ ತಿಂಗಳು ಇದೆ ಎಂದಿರುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ವರ್ಷ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಓದುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಇವೆ. ಅವರ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೇ ಅವೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವರು ಪಾಸಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪಾಸಾದ ನಂತರ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ದೇವರೇ ಗತಿ, ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮದಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ನಾವು ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರು, ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಸರಸ್ವತಿ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಕಾರ್ಪಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಒರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಿರಬಹುದು, ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವಾರ ವಾರವೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ನಡೆದು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಫೇಲೋ, ಪಾಸೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾಠವನ್ನೂ ಸಹ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಸಹ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲೇ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರ ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಂಪರ್ಕವಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಖೇದವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ್ ರಾಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಿಂತು ವಾತ ನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗಂತೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ಅವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಪ್ಪೇ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ತಪ್ಪೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಬಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಳಂದ ತಕ್ಷಿಲಾಗಳಲ್ಲಿ ೪-೫ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿದ್ದರೆ ಇಂದು ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ೧೦೦-೧೫೦ ಹುಡುಗರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರು ಯಾರು ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತು ನಿಮಗೊಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿರುವ ಲಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೯ ಗಂಟೆಯಿಂದ ೧೨ ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಕ್ಲಾಸ್ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹುಡುಗರು ಬಂದು ಆಟೋಡೆನ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಒಬೊಬ್ಬರೇ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದು ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿದೆ ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾದಂಥ ಅಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್‌ನ ಪೇಷರ್‌ನೇ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ತರಬೇತಿಗೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ನಡೆದಂಥ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕರೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಲು ಬಿ.ಇ.ಎಂ.ಎಸ್. ಕಾಲೇಜಿನವರನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಆ ಕಾಲೇಜಿನ ಸ್ನಾತಕವರು ಏನು ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತರಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಾಕಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಹುಡುಗರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಫೇಲ್ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರ್ಟಿಟೇಜ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಪುನಃ ಎಕ್ಸಟ್ರಾ ಪರ್ಟಿಟೇಜ್ ಕೊಟ್ಟು ಇತರ ಹುಡುಗರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲವೇ ಫೇಲ್ ಮಾಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಶೇಕಡ ೯೮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಅವನು ಎಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ೭೦ ಪರ್ಟಿಟೇಜ್ ಇಲ್ಲವೇ ೮೦ ಪರ್ಟಿಟೇಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು

ತ್ವಿದ್ಯಾ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಶೇಕಡ ೯೦-೯೫ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಸಿಕ್ರೇಟ್ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು, ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಈಗ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್‌ಗೆಂದು ೨೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರಂತೆ. ಇನ್ನು ಶೇಕಡ ೮೦ ರೀಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಶೇಕಡ ೭೦ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಬೇಕಾದವನು ಆಗಿದ್ದರೆ ೨೦ಕ್ಕೆ ೨೦ ಸಿಕ್ಕ್ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ೭೦+೨೦ ೯೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಆಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಯಾನುಷ್ಠಾನ ನಡೆದಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಕೂಡಲೇ ನೇರವಾಗಿ ಹೆತೋಟಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಇಂಥ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ದೋಣಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಹಾಗೆ ಆದೀತು ಎನ್ನುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇವತ್ತು ಭವ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ನಾನು ಪಿ.ಎ.ಸಿ. ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದು ಇಷ್ಟು ರೋಳಿಗೆ ಯಾರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಲಕ್ಷ ಗಟ್ಟಿ ಹಣವನ್ನು ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಡವೇ? ಅದು ಈಗಲೇ ಬಿದ್ದುಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಂಥಾ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋದರೆ ಗತಿ ಏನು ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡುವ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕೆಲವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ೧೯೫೨ ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಡ್ತಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರು ದಾವಣಗೆರೆ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನ ಲಕ್ಷ್ಮರಾಜ ರವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಬಡ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವರ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಇನ್ನೂ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆಯಾಗಿ ಬತ್ತದೆ ಹೇರತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಇದು ೧೯೫೨ ರಿಂದಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ, ಅನಂತರ ನಾನು ಸಹ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಮಗೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಲೆಟರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯ ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಆಗಬಾರದು, ಇವತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಎಂದರೆ ಅವನೇ ದೇಶದ ಬೆನ್ನಲಬು, ದೇಶದ ಉತ್ಪಾದಕ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಂದು ನಾವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಭಾಷಣವಿಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಇವತ್ತು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಏಷ್ಟರವುಟ್ಟಿನ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಇವತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತನಿಗೆ ಸಂಬಳದ ಜೊತೆಗೆ ಗಿಂಬಳ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಗತಿ ಏನು? ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಆದಾಯ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಟಿ.ಎ.ಡಿ.ಎ. ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೇಗೆ ಬದುಕಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನೀವು ಇಂಕ್ವಿರಿಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವನು ಹೇಗೆ ಸಾಕಬೇಕು? ಮತ್ತೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೀರಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸೌಲಭ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬಂದರು ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆ ಹಚ್ಚಿ ತಿಕ್ಕಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ಕೊಟ್ಟು ವಾಸಕ್ಕೂ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥಾ ಸುಭಿಕ್ಷವಾದ ಕಾಲ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಇವತ್ತು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವರ್ಗವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರೇ ಗತಿ. ತಮಗೊಂದು ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವರ್ಗವಾಯಿತು ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ರೂಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅವನಿಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟರು ಅದೇ ಅವನಿಗೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಬನಾದರೂ ಪ್ರವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಇನ್ನು ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ದೇವರೇ ಗತಿ. ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿ ಮೂಲವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಹರಿಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಕ್ಕು ಸುತ್ತೋಲೆಯನ್ನು ನಾವು ಏತಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಅವತಾರಗಳು ಎಷ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹಿಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ತನಿಖೆಯಾದ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗಮ್ಮ ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿಯವರಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಬಾರಿ ಕಾನ್‌ವೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳವರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾಗಿದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಒದಕ್ಕ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇನಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟೂ ಜನರು ಅವರ ಹತ್ತಿರವೇ ರಬ್ಬರ್, ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಅವರು ಹಾಕಿದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಏನು ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಶೋಷಣೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥವನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವುದು ಬೇಡವೆ ? ಇನ್ನು ಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಎಂ. ಎ. ಎಂ. ಎಸ್ ತರಗತಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಶ್ರೀಮನ್ ಅರಸೂರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಕಮೀಷನವರು ೬೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಫಂಡ್ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಒಂದು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಆದರೂ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಅನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಲ್ಲ, ಇತ್ತ ೬೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರ್‌ರಾವ್.—ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಶೀನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಅಲ್ಲವೆ ? ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರ್‌ರಾವ್.—ಹಣ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ,

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಹೇಳಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ, ಮಳೆ-ಹನಿ ಬೀಳುವ ಕಡೆ ಎಂ. ಎ. ಎಂ. ಎಸ್ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ ರಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಪುನರ್ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಏನಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಆ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಶಿವ ಮೊಗ್ಗು ಜಿಲ್ಲೆ ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದೀತು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಒಂದು ಮತ್ತು ಇದೂ ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಛೇಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಧರಣಿ ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರ್‌ರಾವ್.—ಒಳ್ಳೆಯ ಊಟ ಹಾಕಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ನಾನು ಮಾಡುವುದು ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ, ಅಂದರೆ ಊಟ ಮಾಡದೆ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಲೇಖಕ್ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮೈಸೂರ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹಗರಣ ಕಳೆದ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಮತ್ತು ಮಾವಾಡಿಗಳು ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸದೆ. ಮಾವಾಡಿಗಳು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಿಕರಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವತನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದರು. ಆದರೆ ಅದು ಏನಾಯಿತೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ತಾರತಮ್ಯಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ೧೯೮೦-೮೧ ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ೮೪೬೬ ಸಿಟಿಗಳಿದ್ದರೆ ೮೨೦೦ ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು ? ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ನಾವು ಮುಂದೆ, ತಾವು ಮುಂದೆ ಎಂದೂ ಸೀಟಿಂಗ್ ಪರದಾಡುವಾಗ ೨೬೬ ಸಿಟಿಗಳು ಖಾಲಿ ಉಳಿದವು ಅಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು ? ಬಿ. ಎಂ. ಎಸ್. ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಹಾಗೂ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೈವೇಟಿ ಇದೆ. ಅಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ೨೬೬ ಜನ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ

ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಂಟಿಮೇಷನ್ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕು. ನಿನ್ನೆ ತಾನೇ, ಒಂದು ದುರಂತ ನಡೆದದ್ದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಗವನ ಸೆಳೆಯುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸಮ್ಮತಿವಮೋಗದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗನಿಗೆ 21 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7 ಗಂಟೆಗೆ ಬಿ. ಎಂ. ಎಸ್. ಕೋರ್ಸಿಗೆ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ಇದೆ ಎಂದು 21 ರ ಸಂಜೆ 3 ಗಂಟೆಗೆ ಕಾರ್ಡ್ ಬಂದಿದೆ ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ವಿಮಾನವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದರ ವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ 21 ರಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ಹೊರಟು 22 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದು ಇಂಥ ದುರಂತ ನಡೆದಿದೆ, ನನ್ನ ಬಾಳಿಲ್ಲ ಹಾಳಾಗಿದೆ. ಏನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡ. ಆಗ ನಾನು ಆತನಿಗೆ, ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ದೈರೆಕ್ಟರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ ಆಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ನಿನ್ನೆಯೇ ನಾನು ಅನೌನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಈಗ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಎಷ್ಟು ಚಾಣಾಕ್ಷ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ, ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಪ್ರಚಾರ, ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿದರೋ ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 21 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಸಂದರ್ಶನದ ಫಲಿತಾಂಶ ಸಂಜೆಗಾಗಲೇ ಅನೌನ್ಸ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಇದು ಪ್ರಪಂಚದ ರೇನೇ ವಿಚಿತ್ರ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಡಿನ ಮೇಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಾಹಿಷ್ಣಿ 21-2-81 ರಿಂದ ಎಂದೂ ಸಿಲ್ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾಳೆ ದಿವಸ ಅವರು ಕೋರ್ಸಿಗೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನ ಕೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡಿ ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಮೇಂಬರ್‌ಗಳೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೋ, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಈಗ ಎಲ್ಲಿ ಕರೆಸುವುದು ಅಂದರು ಎಂದು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೋಣ, ಇದು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಆಯಿತು ? ಯಾರ ದೋಷ ? ಬೇಕೆಂತಲೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಅಸಹಿಷ್ಣು, 21 ರ ಸಂಜೆ ಕಾರ್ಡ್ ತಲುಪಬೇಕಾದರೆ 21 ರ ಸಂಜೆ ಅಥವಾ 21 ರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಬೇಡುವಾಬ್ದಾರಿಯುಂಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಬೇರೆಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯವಾದಂತಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಗಂಗಾಧರ ಗೌಡರದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಖಾತೆ ಯುವಕರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಲೆ ಕೊಡುವುದು ಇನ್‌ಫಾರ್ಮೇಷನ್ ಖಾತೆಗೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಶೇಕಳನ್ನು ಓದುವವರೆಂತು ಅತಿ ವಿರಳ. ಶೇಕಡ 30 ಮಂದಿ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು ಇದ್ದರೆ, ಶೇಕಡ 70 ಮಂದಿ ಓದುವವರ ಬೆಲೆವರು ಹಾಗೂ ಶೇಕಡ 30 ದರಷ್ಟು ಮಂದಿ ಪ್ರತಿಶೇಕಳನ್ನು ಓದುವವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ದೇಶದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವರು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಶಾಸಕರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಗೊತ್ತಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿರುವ ಲೋಕಸಭಾ ಹಾಗೂ ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಮಗೆ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಗುಂಡೂರಾಯರು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಭರವಸೆ ಕೂಡ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಆಗಿದೆ. ಅದರ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆದಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಮ್ಮತಿ ಹೊಸಸಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಸಲಹೆಗಾಗಿ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವು ಕೂಟ ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದು ಪುನಃ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ಕೊಡುತ್ತೀರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ, ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗಮ್ಮನವರು ಡಿ. ಎಲ್. ಆರ್. ಸಿ. ಗಳನ್ನು ಅಭಾಲಿಷ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆಯ ಶಾಲೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೇ ಸುಮಾರು ೫೦-೬೦ ವಂದಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ದಾರುಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ತಮಗೆ ಬಿಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಇನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಗೃಹಾಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಸಾರಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬೈಂಡ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉದ್ಯೋಗ ವಿನಿಮಯ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಗರಣಗಳು ನಡೆದಿವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸ್ನೇಹಿತರು ಆಪಾದಿಸಿದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಗಿನ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಂಬ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು ? ಏನಾಯಿತು ? ಯಾರು ತಪ್ಪಿಸ್ಕರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

SRI G. B. SHANKAR RAO.—That was never raised in the last Assembly session.

† SRI M. S. SHEERNALY CHANDRASHEKAR.—No Sir, it was raised in the last Assembly session. Hon'ble Minister gave an assurance. Please verify. ಕಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವ ವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದೇನ್ನು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ತೇಕ ಮಕ್ಕಳು, ಅದರಲ್ಲೂ ಹರಿಜನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ದಾರುಣವಾದ ವಿಚಾರ. ಇವತ್ತು ಹರಿಜನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಏನಾದರೂ, ಒಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಕೆಲಸದ ಭರವಸೆ ಇದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಶಾಲೆಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಕೇಳಿದರೆ ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸಾರ್, ಇವತ್ತು ಮಾತ್ರ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಹರಿಜನ ಬಾಂಧವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಾಕಿ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಾಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಸಮಾಜ ತಾನಾಗಿಯೇ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಡಾಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹರಿಜನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಹೇಗಾದರೂ ತಮ್ಮ ಅನ್ನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕುರಿ, ಮೇಕೆ ಎತ್ತು, ಕೋಣ ಏನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವರ ಉದ್ವಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹರಿಜನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಓನೇ ಪಂಡಿವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ೬ ರಿಂದ ೧೫ ವರ್ಷದವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಯೋಜನೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸವಿನಯವಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ತಾವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಿಂದೊಂದು ಸಲ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಡೆಪಲಿಷನ್ ಮಂಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಕಲ್ಚರಲ್ ಸೆಂಟರ್ಸ್ ಎಂದು ತೆರೆದರು. ನೆಹರೂರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಹಿಂದೊಂದು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಆದರೆ ಅದು ಉಪಯೋಗ ಹೇಗಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಇಸ್ಟೇಟ್ ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಕ್ಲಬ್ ಆಯಿತು. ಅಂಥ ದುರಂವಸ್ಥೆ ಈ ಜ್ಞಾನಮಂದಿರಗಳಿಗೆ ಬರದೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಆರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಹಿಂದುಳಿದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ರುಣ ತೀರಿಸಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಈ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನಂಥವರು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡದೇ ಇರಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಸಿರೇ ಇಲ್ಲದಂಥ ಜನರಿಗಾಗಿ ಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನಂಥವರು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಕ್ಲಬ್‌ನ್ನಾಗಿ ಅಥವಾ ಬಾರ್ ಅನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪಾರ್ಗಿ.—ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ನಾನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನಂಥವರು ಮಾಡಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೋ ಬಿಡುತ್ತೇನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ತಾವು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಶುಲ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಸಿಟುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ತಾವು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬೇಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮೂರು ಸಾವಿರ, ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ, ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹುದ್ದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಸಿಟು ಕೊಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಶಾಶನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ನಾನು ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸಿಟಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ದುರವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸದದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ನ್ಯಾಷನಲ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ತತ್ವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನ್ಮತಾಳಿದ ಭವ್ಯವಾದ ವಿದ್ಯಾಮಂದಿರಗಳು. ಆ ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನ ತಕರಾರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಉದರಭರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ, ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡುವ ಯಂತ್ರಗಳಿವೆ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ೩೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ? ಸರ್ಕಾರವೇ ಇದನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೇ ? ಸರ್ಕಾರವೇ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ೩೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿದೆ ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಸನ್ಮಾನೈ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI WILLIAM ST. JOHN SINCLAIR MARLEY (Nominated).—Mr. Speaker, Sir, I rise to speak on primary and secondary education. From the demands put before this House, it is a very large sum of money, and there are certain points that I would like to bring to the attention of the Government through you, and I hope that they will get the consideration of the Government. Let me first take primary education. On page 30 of the report it is said ;

“to achieve the target of universal elementary education

covering the children in age group of 6 to 13 years”.

What is alarming in our State is that parents send their children to schools i.e. nursery schools at the age of three and a half years. This, to my way of thinking, is criminal. This might be because today both husband and wife have to work and may be that they have no one to look after their children. What I feel is, that this stage of child's life where it needs the love and care of its mother will never come back again. Many people may say that when we send them to Nursery School, it does not learn, it just plays and amuses itself. But to my thinking this is absolutely wrong. I would like the Government to consider a minimum age limit even for the nursery schools. There are about 23 schools with which I am connected and

in those schools no child is allowed to enter the first standard unless it is five. We have many cases, where pupils come along with grand parents and they say that the child is five years old and when the time comes after ten eleven years for them to be admitted to Colleges, they say that, at the time of my being admitted to school my grand parents gave my age wrongly". A little time ago one of the hon. members spoke about moral teaching. Moral teaching starts in our homes. These are the things that we teach our children. I will give you a very simple example to bear out the point which I am talking about. How many times in our homes when someone knocks at the door and we don't want to see them we tell our child "Tell them that your mother and father are not at home"? Do you think that the child has not taken that in? You and I as a parent are already setting them on a wrong footing by saying this and then we state that our schools are not encouraging the teaching of morals.

3-00 P.M.

Certainly I support, what the hon. Member said with regard to moral teaching in our schools because to-day we see what is happening in our country. Where is building of the character, integrity and honesty? These are the things that build a nation and if we do not catch them young as the saying goes, I am afraid, we will never be able to impart anything to our youths which will hold them in a good stead later on in their lives. Therefore, I would be very grateful, if the Government took cognizance of the age that should be stipulated for primary education and that no child should get admission into the 1st standard unless he is 5. The child should be 6 years of age in the 1st standard and when he passes out of the 10th standard, he should be 16 years of age. To-day, if you go down Seshadri Road, you will find youths going to the Maharani's College. Do you really think that they are of the age fit to go to college? In any foreign countries, you will not be able to get admission into college unless you are 18 years of age. Why do you want to rush and admit our children into college? What for? At the age of 16 years the child enters into a college and possibly within 4 to 5 years he will be a graduate. Our children are still growing at the age of 20 and it is at this age that they are matured to a certain extent and this is something which the Government must consider very seriously with regard to the age of children going to school.

With regard to the admission of local candidates, the hon. Member Sri Kumarul Islam spoke about 50% reservation. Now, let us really look at it. You say reservations here and there. Are our children really fit to go to college? Let us be honest with ourselves,

If we are not going to be honest with ourselves, then we are just wasting time as well as money. Is every child fit to go to college? Has every child got the leanings to be a doctor or an engineer and so on and so forth? I say, certainly not. I strongly feel that the institutions should have a free hand to tell parents, 'look, I do not think your child has the ability or capacity to go through college, but, he can go in for a vocational training. He has got the gift and let us encourage it. Let us divert his attention to something that he wants. But, our parents want to stand by their own decision and say, my child should become an engineer only. Ultimately, what happens 'frustration' is the next stage, the child commits suicide and then the parents want to bang their heads. This is something that parents should realise and their responsibility about their children and the vocation for which are suited for. The wind of the change is blowing and we people do not wish to acknowledge this fact. To-day, our children are going to co-educational Schools and Colleges. Their outlook has changed and they are not prepared to listen to what we have to say. At best, we can guide them and it is here that it is very imperative that they are nurtured properly during their primary and secondary education.

There is one great request that I have to make to the Government about which I spoke on Saturday. To-day, we see that tremendous pressure is brought to bear on certain Schools for admission I do not understand, why our people just want to send their children to certain schools. The pressures, believe me, some times can be very very disgusting. We all know, there is a certain time that one must apply to get admittance. Why should we have a right to put a child into a particular school? Do you think that it is your right because you happened to be a Minister, or MLA or MLC? What right have you got? I say with all the force at my Command that we have no right whatsoever to demand from any school that this child or that child should get admission. Let the parents apply for admission, let the child appear for an interview and appear for the entrance test and if the child has got the capacity and ability and is found fit for the entrance the class that he is seeking admission for then certainly schools will admit him. I can assure this August House that in the schools with which I am connected with, there is no discrimination whatsoever irrespective of the fact that whether a child hails from a high caste Brahmin family or is a sweeper's son. If the child has got the ability, he will surely be admitted. I have had cases where the parents asked me, do you think that I am going to allow my child to sit along side the child of a sweeper? Well, in that case the child cannot be admitted in the

school. There is no differentiation whatsoever. All children, are citizens of this country and have a right to go to any school of their parent's choice and that is what we follow. Therefore, through you Sir, I should like to make a very fervent appeal to the Government to see that these requests are not made to us constantly, I mean, in the form of pressuring us which we are not prepared to accept. Certainly there are occasions, when they cannot help it but to go on pressurising us like this, I think, is very unfair since our schools are at bursting point. What is the Government doing about the opening of new schools? Why does not the Government invest more money in building more schools of the calibre that we have and the type that parents wanting to admit their children. to? Is there any problem of land? I am sure, there is not. The Government should think very seriously of starting more schools very seriously so that we can get this pressure released from us and children admitted to other schools.

With regard to craft and vocational training, I would like to know, whether there is any follow-up action. The Government is spending a lot of money on craft training in various fields and yet we find that our boys and girls do not get employment. What is the reason? Is there any follow-up by the Government as to whether the training is being imparted properly? Whether the students have benefited by what they were supposed to have learnt? The same thing applies to Vocational training. I think that we have enough facilities for vocational training. There are so many vocational training courses begging for people. Why cannot the Government atleast concentrate a little more on vocational training so that we can help our boys and girls who have not got the ability to go through college and become engineers, doctors and things of that calling. To-day we see that they just cannot even get a pretty job of a clerk. Is this what our education pattern is supposed to be? I think, the Government will have to consider this aspect very seriously.

Quite a lot of hon. Members spoke about donations. We have all heard a lot about the capitation fee, donation and I do not know what not. Certain people have started schools, and I suppose, and that they have spent a lot of money and they may have to recover some of it. I am not saying that you should not give donations, but there should be some control. I think, the government should bring in some sort of legislation that schools who take this sort of money must account for it in a proper manner. There must be some people who can inspect the accounts pertaining to these donations and find out whether the money is properly used or not. Then there will be some control on these donations that everyone is talking about.

I should like to bring to the attention of the Government the matters regard to the NCC Training. I find on page 32 of the report that they have budgetted quite a large sum. How is it that even after 33 years of Independence, we have not brought compulsory military training for our boys and girls between the ages of 18 and 21. I just do not know why. We have no second line of defence whatsoever. What is wrong in giving Military Training to for our boys and girls for a given period of time. It will be good for them for character building. It will give them a sense of nationalism. It will give them a sense of discipline and a sense of great pride. I think the Government should think very seriously of this matter of Compulsory Military Training for our boys and girls.

I express my great concern over the frequent changing pattern of our education. Every time a new Ministry or a new Education Minister comes in and there will be a change in the pattern of education. Certainly do have a change, but if there is going to be one, please let it remain for a minimum period of 10 years. You have had a change school in the year from January Dec. to June May Now, I have heard a whisper that people are thinking that it is not good and let us go back to January to December. This is something that the Hon. Minister for Education should consider very seriously before indulging in any sort of change in the educational pattern. May I make a humble request to the Government that they approach educationists to find out whether there is something worthwhile in changing the pattern of education. Even if it is not worthwhile to change the pattern of education, find out why not. By changing the pattern of education frequently, they are not only taxing our children but the parents too. The moment the children come home from school, they sit on the parents neck and say 'I do not understand this and that'. We have to sit down for hours together. If this is what our children are supposed to do, there will not be any childhood whatsoever. The moment the child comes back from school its homework, learning and learning and learning and as a result their parents get disgusted after a days hard work when they say, please go, I just do not know'

There is just one other point I would like to speak on education. It is only a remark which I feel should give our people an idea of what I am trying to get at. Harold Mac Millan a former British Prime Minister spoke, what a Professor told him when he was at Oxford.

“Nothing you learn here at Oxford will be of the slightest possible use to you later. Save only this; that if you work hard and intelligently, you should be able to detect when a man is talking rot. And that, in my view, is the main, if not the sole, purpose of Education.”

Sir, with these few words, I am supporting the Demand before this August House and I should like to take this opportunity of thanking you for allowing me to speak.

Thank you.

† ಶ್ರೀ ಆನಂದಕುಂದ ಹೆಗಡೆ (ಬ್ರಹ್ಮಾವರ)—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮೂರು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಂಯೋಜಿಸಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಇಲಾಖೆಯ ವರದಿಗಳ ಪೈಕಿ ಈ ಸಾರಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಗೌರವಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಭಾಷೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಪ್ರಮುಖ ಮಾಧ್ಯಮ. ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ವಿವರಣೆ ನೀಡುವುದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭ. ಇವತ್ತು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ರಾಜ್ಯದ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಂಡನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನಬದ್ಧವಾದುದು. ಉದ್ದೇಶ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಕಾಸ ಸಮಾನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು, ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆ, ಇವುಗಳು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿವೆ ಹಾಗೆ ವಿದ್ಯೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಬಹಳ ಹ್ಯಾಪಕವಾಗಿವೆ, ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಇಚ್ಛೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿ ವಾಗುವುದು ಫಲಪ್ರದವಾಗುವುದು ಅಂಥ ಸುಪ್ರ ಚೈತನ್ಯವೇ ವಿದ್ಯೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಕಾಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ, ಸಂಪತ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ, ಇದೇ ವಿದ್ಯೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ಇವತ್ತು ಉದ್ದೇಶ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ವಿದ್ಯೆ ಪಥವಿಗೆ ಪ್ರಧಾನ, ಪಥವಿ ನೌಕರಿಗೆ ಪ್ರಧಾನ, ನೌಕರಿ ಹಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ, ಹಣ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ಪ್ರಧಾನ ತರತಕ್ಕಂಥ ವಿಧಾನಗಳು. ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಉದ್ದೇಶ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಯೋಜಿಸಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಫಲ, ನೀರಿಕ್ಷಿಸಿದ ಫಲ ದೂರ ಇದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ೧೧ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶ ಶೋಷಣೆರಹಿತ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಾನ ಇದೆ. ಒಂದು ಕಡಿಮೆ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ನೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವುದೇ ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗ. ಇವತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ನಾವು ಬದುಕುವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಆ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗುರುತಿಸಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಜೊತೆಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವಾದ ಮಂಡಿಸಿದರೆ ಈಗ ಪಡೆಯುವ ಸಹಾಯ ಧನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹತ್ತು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಪಡೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದರೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ಹತ್ತು

ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಂಥ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಪಡೆದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದಂಥ ಕೆಲಸ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಬಹಳ ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗುರುತಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿರ್ಚಿಗಾಗಿ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿರ್ಚಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಶೇಕಡಾ ೬೦-೭೦ ರಷ್ಟು ಜನ ಫೈಲ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲೋ, ಅವರ ಪರಿಶೋಧನೆಯಲ್ಲೋ ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿಯೋ ಅಥವಾ ದಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿಯೋ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷ ಇರುವುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಅನಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಫೈಲ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ಅದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ರಾಜ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ಆಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಹಾರ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅವ್ಯವಹಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಈಗ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರ ಕಡೆ ಇದೆ. ಇವೊತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, ಸಂದರ್ಶನ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ನೇಮಕಾತಿ ವಿಚಾರ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಕಡೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೂ ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ ಈಗ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ನೇಮಕಾತಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರಿಂದ ತೆಗೆದು ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ವ್ಯತಿರೇಕವಾಗಿ ಕ್ಷೇಮ. ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ಈಗ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶಂಕರ್‌ರಾವ್ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ನಾಗಮ್ಮ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿಯವರು ಸೇರಿ ಅದು ಯಾರ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಯೋಚಿಸಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ನೇಮಕಾತಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಲ್ಲ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಇತರೇ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಸ್ಟೇಟ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಿಂದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ, ೧೯೭೯-೮೦ರ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈಗ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದು ಅಂಶದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದು ಇಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆ ೩೧೦೨ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಆದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒಂದು ಉಪಕಾರವಾಗಿದ್ದು ಏನು ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕು ಜೋಡ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಂದರೆ ಬಂಧುತ್ತಾ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪೂರ್ಣ ಕಟ್ಟಡ ಆಗುವುದಿದ್ದರೆ, ನಾಲ್ಕನೇ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಧನ ಇದೆ. ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊರತೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎರಡರಡು ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಇದೆ. ೧೪೦೦-೧೫೦೦ ಇಂಚು ಮಳೆ ಬರುವಂಥ ಜಿಲ್ಲೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆ. ಈಗ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿರುವುದು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ದಕ್ಷ

ತೆಯ ಅಭಾವ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದಂಥ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ತೊರೆಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ದೋಣಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡೆ ದೋಷ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇನ್ನು ಯುವಜನ ಖಾತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಕಲಾ ವಿಧರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ, ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇವೊತ್ತು ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ ಬಹಳ ಬಡತನದಲ್ಲಿರುವವರು, ಸುಮಾರು ೮೦-೯೦ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಲಾ ವಿಧರಾಗಿ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದುಡಿದವರು ಯಾರೇ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರು ಕೂಡ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಯುವಜನ ಖಾತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಮನಹರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಜನ ಕಲಾವಿದರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಯುವಕ ಸಂಘಗಳು ಇವೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಟುಂಬ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಸಾರವು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಆರೋಗ್ಯ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಕುಟುಂಬ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಯೋಜನೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶೀರನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶಂಕರರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ವರದಾನ ಮೂರ್ತಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸತ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಸ್.ಸಿ.ಎಸ್.ಟಿ. ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಪರ್ವತಪ್ರಸಾರ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆ ಎಸ್.ಸಿ.ಎಸ್.ಟಿ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಬಳ, ಗ್ರಾಂಟ್ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಸತಿಗೃಹ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಸ್.ಸಿ. ಎಸ್.ಟಿ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದರಿಂದ, ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

೩-೩೦ ಪಿ.ಎಂ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎನ್. ಕಿಂಗೇಗೌಡ (ಚಾಮರಾಜ):- ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮೂರು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಓದತಕ್ಕ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿರಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ವನಸ್ಸು ಯಾವಾಗಲೂ ಉಲ್ಕಾ ಸಫರಿತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬ್ಲಾಕ್ ಹೋಲ್ ಆಫ್ ಕಲ್ಕಟಾ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ನಾವು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೊಠಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೂತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನೇ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಏನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಹೆಚ್‌ಆರ್‌ಸಿ ಯಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕಡಿಮೆ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನೇ ಇವರು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಕಟ್ಟಡದ ಮಾಲೀಕರು ಇವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ

ಇವರು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಾಲೀಕರು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರೂಮುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಾಳಿ, ಬೆಳಕಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಿಫ್ಟ್, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ಪಿಫ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಮೊದಲು ಇದರ ಕಡೆ ತೀವ್ರ ಗಮನಹರಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಔದ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ೪೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಔದ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಮೇಲೆ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪಮಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಗ್ರಾಂಜುಯೇಷನ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ೮ ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಇದರ ಮೂರರಷ್ಟು ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ೨೫ ಸಾವಿರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಈ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೆ ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಔದ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಕೋರ್ಸ್‌ನ ಏನು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ.

ಇನ್ನು ಡಿಜಿಟಲ್ ಡಿಜಿಟಲ್‌ವೆಂಟ್ ಆಫ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನ ರೀಸರ್ಚ್ ಆಂಡ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ವಿಂಗ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾಪುಲೇಷನ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಇದ್ದು ಇದು ಅತಿ ಜರೂರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. The population education project is financed by UNFPA to the extent of Rs 21.6 Lakhs. The project period is from January 1981 to December 1983. The State Educational Research and Training is the implementing agency in Karnataka, the state share being 2.37 lakhs during the year 1980-81.

The objective of the project are to create awareness of the population problems among the younger generation and to build an attitude towards the small family norm among the future parents. ಈ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ೨.೩೭ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ, ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ೨೧.೬ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟು ೨೩.೯೩ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಭೂ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಏನೂ ದೊಡ್ಡದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬೆಳೆಯುವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಈಗಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದಕ್ಕಿ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ಒಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟು ಜನ ಹುಟ್ಟುವಂತಿರಬೇಕು ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಯವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾಟುವಂತೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ "ಪಾಪುಲೇಷನ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್" ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಯವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಾಮಿ ದಿಸೆವೆನ್ನರಿ ಆಫ್ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಎಂದು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ರಿಪೋರ್ಟ್ ನಂ. ೧೪ರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“Facilities provided to the Students Clinic facilities are provided in the Government Colleges at Gulbarga, Mercara, Mangalore.”

ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಏತಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಇದನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ತಾರತಮ್ಯ ಏನು ಇರುತ್ತದೆ ಇದು ಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗೌವರ್ಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತರಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಫಂಡ್‌ಗಳಿರುತ್ತವೆ. There are 3 types of funds that are created. One is Students Welfare Fund. Second is, Teachers Benefit Fund and the third, is, Students aid Fund, ಎಂದು ಈ ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ

“Students Welfare Fund Re. 1 being collected from each student at the time of admission to college towards this Fund. The money will be given as assistance to the poor and deserving students of respective colleges”.

ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೀವೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಮತ್ತೆ ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ಸ್ ಏಡ್ ಫಂಡ್‌ಗೂ ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫಂಡ್‌ಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

“Students Aid Fund Re. 1 is being collected from the students and the same will be distributed to poor and needy students to meet the expenditure towards books, examination fees etc.”

ಇದರಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ.

“Karnataka State Students Welfare Fund. The amount collected during the year was Rs. 6,97,668 and the amount spent in the year is Rs. 1,66,847. The amount spent is far far below.

SRI B.N. KENGE GOWDA.—ಇದಕ್ಕೂ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. In what way it should be spent. I think I would not have suggested this, if the details are given.

SRI C. M. ARUMUGHAM (K.G.F.)—Sir, I hope the Minister would have gone through this annual report in detail and marked the omission and commission. It does not contain performance of each department. You have got half a dozen departments and those

departments' performances are not given. Staff position is not given. They have conducted examinations and the results have not been mentioned; the number of students and the percentage of results of passing are not given. Is this a report from Education Department? I think in all fairness, the Education Department must be perfect in furnishing the information. For instance, the administrative report to Education Department. This Department consists of several directorates; they have got so many Commissioners; you spend about seventy five to eighty crores of rupees and this is the report you have given. It must be educative Mr. Deputy Speaker. Mr. Shankar Rao, why are you laughing? By not providing sufficient information, your Education Department becomes a laughing stock. What do you think? 'ಸ್ವಾಮಿ, ಸಮಗೋದು ಪ್ರಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡಿ' Should we plead like that? How can we speak on this Department without having sufficient information. Under the constitution Primary education is the responsibility of the Government. We need not ask for that. You must give it. You must give a report wherein it should be mentioned that so many primary schools have been started and so many are functioning, so many are the students. And so many are drop outs? Do you know what is drop out? Drop outs from Primary School to High School and High School to College. Is it anywhere mentioned in this report? Can you be able to understand what is drop out? We must know the reasons and causes for drop outs. I am sorry I am not going to speak to-day. I have gone through the report and I am not able to understand. Wonderful report! What is there to speak? I am reading for the third time but I am not able to understand anything from it. Statistics are necessary which we don't find here.

SRI G. B. SHANKAR RAO.—You have perhaps not received other copies wherein some more details are given. I do agree that this report is not so exhaustive. But even exhaustive report may take its own time and it should not be so bulky. It should be so comprehensive. What was the provision last year and what we have spent; what is the number of institutions last year and what is the number of institutions started this year all these figures are there. If you closely look into that figures, I do not think you will blame me. I do agree that it should be more elaborate. We shall see next time that we present an exhaustive report. But I never expected that exhaustive report is required.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—I am not asking exhaustive report. I do not know the meaning of exhaustive report. What do you mean by exhaustive report? The materials which are required, are not there about each department. Details are not there about your Universities. Only about Bangalore University the report is elaborate.

About Mangalore and Gulbarga Universities, report is not elaborate since they are new. About Karnataka University, you have given some thing about research subjects and about all other Universities, you have not mentioned. The information about Universities is not uniform. The staff position of each department is not here.

SRI G. B. SHANKAR RAO.—Administrative report will be very bulky.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—You have not given information about how many Directors are there and how many staff are there in each Department. For instance, the wonderful Board, what you call as Board for Pre-University Education.

SRI G. B. SHANKAR RAO.—Other documents have also been supplied. I remember these copies have been supplied to all Members. If you want you can have a copy. Please look into it.

SRI B. BHASKAR SHETTY.—It is supplied to all the members.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—What is that report?

SRI G. B. SHANKAR RAO.—It is 'Performance Budget'.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—It is in Kannada. This must be in English also. We want English copy also. Under what provisions of the Rule or Rules of Procedure you have printed only in Kannada. Why not in English?

MR. DEPUTY SPEAKER.—Hon. Minister has to provide English copy.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—I protest strongly against it. You must take action against the man, whoever he may be, who is in charge of it.

SRI B. BHASKAR SHETTY.—Kannada is also the official language.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—I strongly protest.

SRI G. B. SHANKAR RAO.—We agree that we have accepted? Kannada is also the official language. Therefore, it is, printed in Kannada.

MR. DEPUTY SPEAKER.—I agree that it should be printed in Kannada. But, does it mean that it need not be printed in English?

SRI C. M. ARUMUGHAM.—You are satisfied that it is printed in Kannada. We are not opposed to Kannada being the State language. Under the Rules of Procedure and Conduct of Business of the Assembly, is it permitted to print in Kannada only?

SRI G. B. SHANKAR RAO.—Not that.....

SRI C. M. ARUMUGHAM.—How is that you have printed in Kannada?

SRI G. B. SHANKAR RAO.—All Members are supposed to know the official language. That is why you are expected to know.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—You are nobody to tell me.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Rules are very clear on this point.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—‘All Members are supposed to know’. Is that the way to reply?

SRI M. VEERAPPA MOILY.—Of course, as far as this Department is concerned, incidentally it has been done only in kannada, not in English. Anyway, we regret for the lapse.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—How to speak on the subject? We are discussing on the demands of the Department. Now, we are discussing the Education Department wherein the House should sanction Rs. 80 crores.

SRI M. VEERAPPA MOILY.—You should know Kannada also.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—Why do you want to come to the rescue of some officials to protect them and their lapses?

SRI G. B. SHANKAR RAO.—We shall publish not only in Kannada, but also in English.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—It has not been done. I raise a Point of Order. My point is.....

MR. DEPUTY SPEAKER.—I accept your Point of Order. I made it very clear. I uphold your Point of Order.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—Therefore, I want to suggest that we adjourn the House and let him print. Till he supplies, let us not discuss on the subject.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The Deputy Leader has also said this that it is a lapse. He has admitted.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಆಗಿರತಕ್ಕ ಲೋಪವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಬದಗಿಸಿಕೊಡು ತ್ತೇವೆನ್ನುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್ಯಗಂ ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಪ್ರತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆಂಗೇಗೌಡರು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರೇ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾಳೆ ದಿನ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಯಗಂ ಅವರಿಗೆ ಬದಗಿಸಿಕೊಡಬಹುದು, ಸದನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಕನ್ನಡ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಸದನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷಾಂತರದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಬದಗಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗ ಲಾರದು. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಿಂಬಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡುಬಂದಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಯಗಂ ಅವರು

ಕನ್ನಡವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಸದನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಸದನದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಬಳಕೆಗೆ ತರುವುದರ ಬದಲು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸದನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತಹ ಸದಸ್ಯರೂ ಸಹಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಔದಾರ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯ್ತಿಯವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಾವು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—I am raising a Constitutional matter where every Member is entitled to speak, participate in the debate in the language that is mentioned in the Constitution. I am not opposed to Kannada becoming the State language and the exclusive language. I am not opposed to it. But, so long as it remains in force they have to comply. Since the Education Department has not complied, I am only requesting to postpone the discussion. They will have to comply. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ?

SRI G. B. SHANKAR RAO.—We shall give it to-morrow

MR. DEPUTY SPEAKER.—How is it possible ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಮುಗಂ ಅವರು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಇಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ನಡೆದಿದೆ. ಈ ತಪ್ಪು ಮುಂದಿನ ಸಲ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

೪-೦೦ ಪಿ. ಎಂ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಕೆಂಗೇಗೌಡ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪುಟ ೨೧ರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಏನು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. Under Department of Mining Education at page 22, the budget provision during the year 1980-81 and the expenditure incurred is given. Under Plan Scheme the budget provision for 1980-81 is Rs. 1,00,000 and the expenditure incurred during 1980-81 is Rs. 35,000. Under Non-Plan Scheme budget provision for 1980-81 is Rs. 9,98,000 and expenditure incurred during 1980-81 is Rs. 3,54,000. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆ ಒಂದು ಭಾಗ ವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ.

(ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪೀಠವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದರು)

ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ರಿಕವರಿ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ at page 20 a statement showing the number of trainees who obtained Flying training licences during the years 1978-79, 1979-80 and 1980-81 by the Government Flying Training School is given. ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಸಾಲದು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಲೋನ್ ಸ್ಯಾಲರಿಷಿಪ್ ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ ೧,೭೫,೪೮,೯೨೪ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು

ಲೋನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿರುವುದು ಕೇವಲ ೫೦,೭೮,೭೬೫ ರೂಪಾಯಿ ೭೪ ಪೈಸೆ ಮಾತ್ರ; ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಉಳಿದಿರುವುದು ೧,೨೪,೭೦,೧೫೮ ರೂಪಾಯಿ ೨೬ ಪೈಸೆ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಉಳಿದಿದೆ. ಇದೂ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಆಗಬೇಕು. ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಆಗದೆ ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ, ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ರಿಕವರಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು, ಗಂಡಸರು ಇವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಇದೆ. ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನು ಅಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿ ನಾನು ಕಾಲೇಜು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸುಮಾರು ೧೯೪೧ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ೧೯೪೧ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಲ್‌ಟನರ್‌ವರು ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಕಲಿಸಿದಂತಹ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮರೆಯದಂತೆ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಪರಿಪಾಠಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೈ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಫಾಲೋ ಅಪ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಲಿತಿರುವ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮರೆತರೆ ಅವರು ಪುನಃ ನಿರಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದ ಸಫಲತೆ ಫಲ ಬಿಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದನ್ನು ಫಾಲೋ ಅಪ್ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಟೈಮ್ ಬೌಂಡ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಾದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು, ಅವರಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಷ್ಟು, ಹೆಂಗಸರಷ್ಟು, ಅವರ ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು ಯಾರಾರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಟೈಮ್ ಬೌಂಡ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ, ೧೯೪೨ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ, ೧೯೮೧ನೇ ಇಸವಿ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಕಲಿತರೆತಕ್ಕವರು ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಮರೆತುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ, ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಂತಹವರ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಬದಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಜನಜಾಗೃತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಟೈಮ್ ಬೌಂಡ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಯಾರಾರು ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯವರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಈ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅದರ ಒಂದು ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರುಗಳ ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು, ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದವರು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲೆಕ್ಟ ಮಾಡಿ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಯಾವರೀತಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎ. ಬಿ. ಬೆಡಗಿ(ಸದಲ್ಲ).-ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ ೧೯೮೧-೮೨ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡಿನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗರುಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಈ ರೀತಿ ಬಡ್ಡಿ ಮಂಡನೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಕಳೆದ ೩-೪ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಡ್ಡಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ೧೪೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಏರಿತ್ತು. ಈಗ ಸುಮಾರು ೨೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಏರಿದೆ. ಆ ಹಣವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವಂತಹ ಹಣ ಆಗುವಂತಹ ವ್ಯಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ನಡೆದಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣ, ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಯಾವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತಹ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ, ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ದೇಶ ಉತ್ಪನ್ನತೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ದೇಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ರೂಪಿಸಿದ ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಬರುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಪದವೀ ಧರರು, ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟುವಂತಹ ಬುನಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏನೋ ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿರ್ವಾಣವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ನಾವು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ವಿವಿಧ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಣ ಇದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ ಏನು ಇದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಆ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಅನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಯಿಂದ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಅನ್ನುವುದು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಅಲ್ಲದೆ ತಜ್ಞರೂ ಕೂಡ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಏನೋಬಾ ಭಾವೆಯೇ ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಂಥಾ ತಜ್ಞರೂ ಕೂಡ ಈಗ ಇರತ ಕಂಥಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದಂಥಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ವಿಧವಾದಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮುಂದು ವರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾದರೆ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಕಟವಾಗಿ ತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಪಾರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ಈವೊತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಈವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಕೀಲರು ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್ ವಗೈರೆ ತಜ್ಞರುಗಳು ಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಮೀರಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಒಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಅವರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳು ಖರ್ಚಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತ ಮೀರಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕೆಳದರ್ಜೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಸುಖ ಕಂಡುಬರಬೇಕೋ ಅದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಗಳಿಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಕಾಣಬೇಕೋ ಯಾವ ಒಂದು ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಅವರು ಎರಬೇಕೋ ಅದು ಕಾಣಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉನ್ನತಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೇಲ್ನುಟ್ಟು ದ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಎರಬೇಕಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಆ ಮೇಲ್ನುಟ್ಟು ದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕಾ ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮೇಲ್ನುಟ್ಟು ಕ್ಷೇತ್ರದವರೆಗೂ ಕೂಡ ದೀನವಸ್ತುವ ಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯಬೇಕು. ನಾನು ಸುಮಾರು ೪-೫ ವರ್ಷ ದಿಂದಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಡ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಜಾಗ ಇಲ್ಲದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಲ್ಲದೆ ೪-೫ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮೇಷ್ಟರ್ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕ್ಲಾಸ್ ಗಳು ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಇಂಥಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದಂಥಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ನೈಪುಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಒಂದು ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ವನ್ನೂ ಗಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಾಥ ಶಿಕ್ಷಣದವರೆಗೆ ತಜ್ಞರು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಂಥಾ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಅವನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದರೆ ನಂತರ ತನ್ನ ಸ್ವಬುದ್ಧಿ ಯಿಂದಲೇ ನಡೆದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಂದು ನಿಸ್ಸಾರ್ಥ ಸೈನಿಕನಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ ಏನೆಂದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವಾದರೆ ಪ್ರೌಢಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆತು ಅದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅವನಿಂದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದಂಥಾ ಸೈನಿಕ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ

ಮಾಡಬಹುದು, ಎಂದು. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆಯೇ ಪ್ರಪಂಚ ಎಂದು ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಓದಿದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕಾಲೇಜು ಮಟ್ಟದವರೆಗೂ ಶೇಗಡುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಈವಾಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಆಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಹೇಳ ಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲೇ ನೋಡಿ ಏನಾದರೂ ಎಂದು ಗಲಾಟೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕೆಎಸ್‌ಆರ್‌ಟಿಸಿ ಬಸ್ಸುಗಳು ಹೋದರೆ ಆ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆಯುವುದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಗಾಜನ್ನು ಪುಡಿಪುಡಿ ಮಾಡುವುದು ಆ ಬಸ್ಸನ್ನು ಒಂಬಿ ಮಾಡುವುದು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥಾ ಬಸ್ಸನ್ನು ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಂಗಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದಂಥಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂತಹ ವಿದ್ವಂಸಕ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಷ್ಟ ಮಾಡಿ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಅನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬರಬೇಕು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳತಕ್ಕಂಥಾ ಈ ಬಸ್ಸನ್ನು ಒಂದು ತಾಸಿನೋಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಪತ್ತು ನಾವು ಹಾನಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದಂಥಾ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಭಾವೈಕ್ಯತೆ, ಭಾಷಾಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಜಾತೀಯತೆ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪಾಠವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲೇ ರುರುಪಾಗಬೇಕು. ಅವರು ಈ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಧರ್ಮದ ಆದರ್ಶವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ರುರುರೋ ಆಪ್ತರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಾಲ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಒಂದು ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಅದರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಬ್ಬ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಸೈನಿಕನಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಯಾವರೀತಿ ಆಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ರೀಬರ್ ಬ್ಲೇಡ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೇಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹುಡುಗರು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ವಿದ್ಯಾಮಾನ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆ ಅನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಈವೊತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ವಿಧೇಯಕದ ದಂಧೆ ಕೆಳಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಗಾದೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅದೇನೆಂದರೆ ಕೋಟಿ ವಿದ್ಯೆಗಿಂತ ಮೇಟಿ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಮೇಲು ಅಂತ ಗಾದೆ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಈ ತತ್ವರೂಪಗಳು ಏನು ಒಂದು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ವಿದ್ಯೆ ಮೇಲು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತ ತನ್ನ ಮಂಜಪರಂಪರೆ ಯಿಂದಲೂ ಪ್ರವಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಏನು ಬರುತ್ತಾನೋ ಅದರ ಪೂರ್ಣ ಆರಿವು ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಪ್ಪರಿಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಬಗ್ಗಿತಿಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು. ಅವನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾ ಕೆಲಸದಿಂದ ಆ ಆಸ್ತವಸ್ತು ತಾನು ತಿನ್ನುವುದೂ ಅಲ್ಲ ಇತರಿಗೂ ಕೂಡ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕಾದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕಂಥಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಬುದ್ಧಿ ಇವೆರಡೂ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆರಡೂ ಕೂಡ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಉನ್ನತರಂಗಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷವೂ ಈ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ೨೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು. ನಾವು ಈಗ ಕಲಿಯತಕ್ಕಂಥಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಲಿತು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು

ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಸಬನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓದಿಸಿ ಪದವೀಧರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ನೌಕರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಈವೊತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ನಾಂದಿಯಾಗಿದೆ ಅನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈವೊತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಣಾಮ ಜೀವನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕಾಲೇಜಿನೊಳಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದರೆ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಿಟಿಗೋ, ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಜೀವನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ತನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಜೀವನ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿನ ಒಂದೆರಡು ಗುಂಡಿಗಳು ಹೋದವು ಎಂದರೆ ಅವರು ಬಟನ್ ಹೋದ ಸಲುವಾಗಿ ಪರಾವಲಂಬಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಬಟನ್ ಹೋದವು. ಮುಂದೆ ನಾನು ಏನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಬಟನ್ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಂಪಿಗನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಗೂ ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಾನೇ ಒಂದು ಸೂಜಿ ದಾರ ತಂದರೆ ನನ್ನದನ್ನು ನಾನೇ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ ಎನ್ನು. ಅದೇ ರೀತಿ ಸೂಜಿ ದಾರ ತಂದು ನನ್ನದನ್ನು ನಾನೇ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಈಗಲೂ ಬಟನ್ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯೇ ಜೀವನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬುನಾದಿ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ತನಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಅನ್ನ, ಅರಿವು, ಬಟ್ಟೆ-ಇವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬರುತ್ತದೋ, ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇದೆಯೋ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತ ಆದ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರುತ್ತದೆ, ನೀರೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಒಂದು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡವನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಅದರ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನೋಡಿರಿ. ಆ ಚಿಕ್ಕ ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಫಲವತ್ತಾದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಒಂದು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಗಿಡವನ್ನು ನೆಟ್ಟರೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಹಾಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿಗೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ, ನೀರಿಗೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ, ಸತ್ಯಕ್ಕೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಅದು ಮನಸ್ಸು. ನಾವು ಈ ಬಡತನವನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿದಂತಹ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಜೀವನದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಷಹರದ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಚಿತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಚಿತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಡಿಲ್ಲಿಯ ಚಿತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಆದರ್ಶ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬಲಿ ಬಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು, ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮೊದಲು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಕಲಿಯುವಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಏನಿತ್ತೋ ಅದು ಈಗ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೇಳಬೇಕು. ಏನು ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಅಚಾರ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರಿ. ಏನೆಂದರೆ ಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ತೆರಬಾಕು ತಿನಿಸು ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅಲ್ಲ, ಬೀಡಿ ಸೇದತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅಲ್ಲ ಎಂದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾರಿಗೆ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಬಿ. ಬೆಡಗಿ.—ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಎಲ್ಲಿ ಸೇದುತ್ತಾರೆ ? ನಿಪ್ಪಾಣಿಯಲ್ಲೇ !

ಶ್ರೀ ಎ. ಬಿ. ಬೆಡಗಿ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಚೀರಿಸಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಬೀಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ, ಕಡ್ಡಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಇದು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಅನುಭವವಾಯಿತು ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಬಿ. ಬೆಡಗಿ.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಬೀಡಿ ಸೆ ದುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯಲ್ಲಾ, ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಸೇದುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಲಿತಂತಹ ಚಾಳಿಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೀಡಿ ತಂದು ಊರ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇದುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ತಂಬಾಕು ತಿನ್ನುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎರಡನೆಯ ಚಟ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಸೇದುವವರನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಡುಗರು ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಬಿ. ಬೆಡಗಿ.—ಕಲಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಬೀಡಿ ತಂದರೂ ಹುಡುಗರು ಅಲ್ಲಿ ಸೇದುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಟೈಮ್ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಹುಡುಗರಿಗಿಂತ ಮಾಸ್ತರು ತಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಮಾಸ್ತರುಗಳು ಸಾಜರಾತಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹಾಜರಾತಿಯನ್ನೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸೈನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲನನ್ನೂ ನಾನು ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಹುಡುಗರಲ್ಲಾಗಲೀ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಾಗಲೀ ಶಿಸ್ತು ಎನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಾಲೆಗೆ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವರು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಯಾವ ಟೈಮ್‌ಗಾದರೂ ಬಿಡಬಹುದು. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಹಾಗೂ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಲ್ಲ ಕಾಪಿ ಹೊಡೆಯುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಚಾಳಿ ಇಡೀ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಬ್ಬುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಬರೀ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿರಿ. ಹುಡುಗರಲ್ಲಿರುವ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ನಾನೂ ಕೂಡ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಲಯವಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಪಾಲಕರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ನಾನು ಸುಮಾರು ೨೪ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಯಾವ ಪಾಲಕನೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಸೆ ವಹಿಸಿದವನು ನಾನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಇದು ದುರ್ದೈವದ ವಿಚಾರ ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು, ಆರ್ಟ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಕಾಮರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವತಿಯಿಂದ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿರುವ ಕಾಪಿ ಹೊಡೆಯುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ಮಕ್ಕಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನು ತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಕರು ಏನೇನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದಂತಹ ಈ ಒಂದು ಬಿಡ್ ಟ್ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿರ್ಚಾಗಬೇಕು. ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಾಲಿನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಇತ್ತ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ತೀವ್ರ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೊದಲನೇ ಹಂತದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪದ್ಧತಿ ಏನಿದೆ ಅದು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವಾದ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಟೈಪ್‌ಕೊಡಬೇಕು. ಸ್ಕೂಲ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು

ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಪ್ಲಾನನ್ನು ತಾವು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾವು ಹಿಂದೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಲಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಜೋಪಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಜೋಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಜಾಗದ ಕೊರತೆಯ ನಿವಾರಣೆಯೂ ಆಗಬಹುದು. ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನುರಿತಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸದಿದ್ದರೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಬೆಳೆದು ಬರುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲ ಬಾನಾದಿ ಎಂದರೆ ಅದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹುಡುಗರು ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನ ಶ್ಲಾಘನೀಯ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಲು ಸ್ವತಃ ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಯ ವತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರೈವೇಟ್‌ನವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ವಿಚಾರವೆನೆಂದರೆ, ಇತ್ತೀಚೆಗಿಂತಲೂ ಈ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದೆ. ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬರೇ ಪದವೀಧರರುಗಳಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವಂಥ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೆಕಾನಿಕಲ್, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ - ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಪದವೀಧರರಾಗುವಂಥ ಶಿಕ್ಷಣದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬಹುದು, ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿಯ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಇದ್ದು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಪದವೀಧರರಾದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ತಾವೇ ಉನ್ನತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖಾಂತರ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಆದರ್ಶವಾದ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಂಥ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗಿಂತ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಈ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನಿದೆ, ಆದರ್ಶ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಂತರು, ಬಡವರು, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದವರು ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಅನುಕೂಲಕರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನೇನೂ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞನಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

† SRI M. ABDUL LATHEEF (Kolar).—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the demands under various heads of the Education Department. While supporting, I would like to make a few remarks. Our system of education has been producing large numbers of educated un-employed and an educated son has become more a liability to his parents as well as to the society. We are told,

that in China, the system of Education is on these lines. That upto 10th standard, education is compulsory and after 10th standard, they go in for a competitive examination and the requirement of the country is assessed at that particular point of time and between 15% to 20% are taken from that competitive examination and the needs of the entire nation are met by sending this batch to higher education both administrative and technical and the requirements in these fields are met by this type of system. This is something on which our Minister for Education and the Government can give a serious thought. Because upto 10th standard, the education can be made compulsory as it is in China and after that we can also hold a competitive examination and from that examination we can extract the candidates to meet the requirements of the country so that they can become technicians or administrators. We have even medical people without employment, we have engineers without employment. This is perhaps due to the defect in the planning. I sincerely appeal to the Government and to the Education Minister to give serious thought to this and adopt certain measures which will be very beneficial for us. Sir, in the State of Karnataka, one can observe a lot of regional imbalances in the existence of educational institutions. For example, Kolar being a District Headquarters it has neither a Medical College nor an Engineering College and not even a Polytechnic, let alone Post-Graduate centre. It is very unfortunate for this district. So, I would request that when you plan in future, you must look into this important aspect or if private managements come forward to open some colleges in this unfortunate town, you must kindly grant permission to do that. An application for a technical institution is pending with your department for the last few months. It is yet to come and I do not know when it will come. Kindly make some enquiries and see that this small institution in the shape of a Polytechnic is granted to this unfortunate town.

Sir, now I raise a very serious important matter and the Honble Minister for Secondary Education must give her attention. Very recently, there was a notification for recruitment of Urdu Primary School Teachers and in the notification the qualification to be an applicant, was specified as S.S.L.C., pass with Urdu as the Medium of Instruction. But in the old Mysore parts of the present Karnataka State, there have been no High Schools with Urdu as the Medium of Instruction. How can you expect students

to apply in response to this notification, where that very system is not in existence. Such Urdu Medium of Instruction High Schools are to be found only in the erstwhile Hyderabad parts of Karnataka. The Bombay Karnataka, the old Mysore parts of Karnataka and those parts which have come from Madras have no such institutions and you cannot expect even a single student with such a qualification from these parts. The students here are waiting for such an opportunity for the last 10 to 15 years. By virtue of these instructions they are not entitled to make an application for the post in response to this notification that has been recently issued. Sir, about 3000 applications have been received at my headquarters, out of which only 300 are from the students who have passed their 10th standard with Urdu as the Medium of Instruction. So, all the existing vacancies will go to some people and nearly 3000 applicants from our parts will not get a chance. This is highly unjust and I would request the Minister to see that justice is done to these people who have been waiting for an opportunity for so many years. The system of education is that upto 7th standard, the medium of instruction is Urdu and as soon as the student passes 7th standard, he switches over to English. But because there are High schools of Urdu Medium of Instruction. In those three years, with Urdu, as the second language the student passes his 10th standard. Even in T.C.H., he passes with English as the Medium of Instruction. So, the student is trained both in English and Urdu. All of a sudden, if you make such a notification, that will happen to those boys and girls who have been waiting for years together. If you provide Urdu Medium of Instruction to only three districts, what about the entire state? Therefore, I sincerely appeal to the Hon'ble Minister and to the Government that justice should be done to this unfortunate group.

SRI QAMARUL ISLAM.—Sir, when the students were not taught in Urdu from 8th standard to 10th standard, how is it possible for them to become good teachers. You must think of having Urdu upto High school. Why not Government come forward to start High schools with Urdu as the Medium of Instruction? They are giving teaching in Urdu only upto 7th standard and from 8th standard they will switch over to English. I want that students should come forward.

SRI M. ABDUL LATHEEF.—Then we should question the Britishers who brought such a system of education. The entire staff for teaching was being recruited from such a stock and the existing teachers are from that stock.

MR. SPEAKER.—The Hon'ble Member Sri Abdul Latheef said that there has been some regional imbalance and that will have to be removed. That was the point. In the old Mysore and four districts of Bombay Karnataka this was not the practice. Right upto 7th standard they used to read in Mother tongue and when they go to High school, the Medium of instruction was English and the Second Language used to be Urdu and so also in T.C.H., So, while recruiting teachers, they should be matriculate with such system. This was the point made by him.

SRI M. ABDUL LATHEEF.—Thank you, Sir, for having come to my rescue. So sir, with all earnestness and with all the humbleness at my command, I would request through you the hon'ble Government to re-issue this notification so that these people will also get a chance to get selected. That is the only point for which I have stood up. Thank you very much for having given me an opportunity.

MR. SPEAKER.—For these points, the hon'ble Ministers will have to be ready for answering. Hon'ble Member Sri Mallari Gowda Patil.....

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಸಂಕೇಶ್ವರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳ ಕೊರತೆ ಇದ್ದು, ಕೆಲವು ಸಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಶಾಲಾಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಅದು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಈಗ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಆರ್ಬಿಎಂ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಹಾಗೂ ಡೈನೇಜ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಇದೆಯೇ ಅದೇರಿತೆ ಶಾಲಾಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಬೋರ್ಡಿನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಏನಾದರೂ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೆಲ್ಲರ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಶಾಲಾಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ರಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ದುಡ್ಡು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಪರಿರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಪರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರನ್ನು ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಸೆನ್‌ಸಸ್ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಓಟರ್ ಲಿಸ್ಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡಲು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡಲು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರೀ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಲವು ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿಯಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಜಾ ಕೊಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಏಪ್ರಿಲ್ ಹಾಗೂ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರಜಾ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ಅನುಕೂಲವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಲವು ಕೆಲಸವಿದ್ದಾಗ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದರಿಂದ ಆ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊಲವು ಕೆಲಸವಿರುತ್ತದೋ ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೂಚಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೂ ನೀವೂ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು ಏನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮ ಬೆಳೆಯುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕೆಂದು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಘನತೆಗೌರವವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಒಂದು ಕನಸು ನನಸು ಆಗುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಈ ವರ್ಷವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವಾಗಲೀ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹಲವಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಹ ಹಲವಾರು ದೂರುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಶಾಲಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲ್ಲವೇ ವ್ಯಾಪಾರದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯಾರು ಯಾರು ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತಹವರನ್ನು ಆ ಜಾಗದಿಂದ ವರ್ಗ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಗುವಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಇಲ್ಲವೇ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ದೂರದ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸೈಕಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಇಂಥನದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲದ ಮೂಲಕವಾಗಲೀ ಸೈಕಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಡ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡಲು ಅನುವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈಗ ನೋಡಿದಂತೆ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದು ಕಾದು ನಿಂತರೆ ಅವು ೧೦ ಇಲ್ಲವೇ ಹನ್ನೊಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೈಕಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶೇಕಡಾ ೮೫ ರಿಂದ ೯೦ ರ ವರೆಗೆ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ನಮ್ಮಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಜನರೇ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕಾಪಿ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಎರಡು ಫಾರ್ಮ್‌ಗೆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನಿಷೇಧ ಹೊಂದಿದ ಎರೆಯಾ ಎಂದು ಫೋಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಕರು ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬೇಕು ಬೇರೆಯವರು ಹೋದರೆ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿಮಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಮ್ಮತ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಉತ್ತರಭಾರತದ ಸಾಗಪುರದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಪುನರ್‌ಜೀವಿ ಕಾಲೇಜು ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ೨-೩ ಸಲ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪುನರ್‌ಜೀವಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವರು ಇದೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಇದನ್ನು ನಾನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡಲೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಮಂತ್ರಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಟ್ಟಿದ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಿನ ದಲಿತರು ಮಧ್ಯಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅದು ಸಾಲದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು, ಸರ್ಕಾರೀ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಬಾಸಗಿಯವರು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದರೆ, ೪೦ ಇಲ್ಲವೇ ೫೦ ಸಾವಿರ ರೂ. ಗಳನ್ನು ಠೇವಣಿ ಇಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಬಾಸಗಿಯವರು ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನುಳಿದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿ ಗಾಬಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಈಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು ಇವೆಯೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯದಿದ್ದರೆ ೭ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಓದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವಿರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳು ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಘಟಪ್ರಭಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನಿಂದಾಗಿ ಮಂಳುಗಡೆಯಾದಂಥ ಪ್ರವೇಶದ ಜನರು ಮೂನೂರು ಮತ್ತು ಮಸದಿಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕೇಸ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಮಂದಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀಮತಿ ಮೋಟಮ್ಮ (ಮೂಡಿಗೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಇಂದಿನ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿ. ಕಾನೂನು ಮಾಡಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಆದರೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯೆಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶಾಲೆಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಬಡವರ ಮತ್ತು ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆಗೆ ಸೇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ

ಎಷ್ಟರವುಳ್ಳಿಗೆ ಎಫೆಕ್ಟಿವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೂಲಿಕಾರರ ಮಕ್ಕಳು, ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಸೆನ್ಸಸ್ ಮಾಡಿದಾಗ ೫೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್, ೯೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಇವರಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ಸೈನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯು ಒಬ್ಬ ಗಂಡು ಮಗು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಲೇಬೇಕು. ಕಳಿಸದೇ ಇದ್ದಂಥ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ, ಫೈನ್ ಹಾಕತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಹಾಗೆಯೇ ಇದರಲ್ಲೂ ಕಾನೂನು ಏಕೆ ತರಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬಗೆ ಮಾಡದೇಹೋದರೆ ಕೂಲಿಕಾರರು ಮತ್ತು ಬಡವರು ೫ ವರ್ಷ ಅದ ತಕ್ಷಣ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಬಟ್ಟೆಗೆ ದುಡಿಸುವುದಾದರೆ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತಪ್ಪಿಸುವ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇವತ್ತು ಹರಿಜನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೊಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಲೂ ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಲುಪಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸಾರಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಒಂದರಡು ಬುಕ್ಸ್, ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ನಿಜವಾಗಲೂ ಅದಾನವಾಗಿದೆ, ಯಾವ ಮಕ್ಕಳೂ ಶಾಲೆಗೆ ಆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಮವಾದ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ ಇರುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುಕ್ಸ್, ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಟೈಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತರುವುದರಿಂದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೋಭಾವ ಬಂದು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮುಂದೆಬರುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಜನ ಕಾಲೋನಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದೂ ಎರಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೧೩ ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ. ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಜ್ಞಾನಮಂದಿರಗಳ ಮಂಜೂರಾತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಿತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಾದರೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಜ್ಞಾನಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಅನುಸರಿಸಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಬಡವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ದುಡಿದಿದ್ದಲ್ಲಾ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಇಂಥಾ ಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಗಳು ಇದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಕೂತುಕೊಂಡು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಲೆನಾಡಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಅಂದರೆ, ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಪರ್ಸನಲ್ ಆಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಹೋದಸಾರಿ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಅಯ್ಯಮಾಡುವಾಗ, ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಅಧ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ, ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಾರಿ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಮೊದಲು ಇರುವ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಅರ್ಜಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಇತ್ತು. ಈಗ ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ರಾಯಚೂರು ಬೀದರ್ ನಿಂದ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ವಾತಾವರಣ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹಸು ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೂ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೂಡಿಗೆರೆ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ

ಲೆಕ್ಕ ರರ್ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಥ್‌ವ್ಯಾಚಿಕ್ಸ್ ಲೆಕ್ಕರರನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೂ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ನಮಗೆ ಅಸ್ತಮ ಇದೆ ಎಂದು ವಾಪಸ್ ಹೋದರು. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಪರಿ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಅಧ್ಯತೆಕೊಟ್ಟು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲ. ಭಾರದಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಿ ಟ್ರಿಬಲ್ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಸ್ಕೀಂನಿಂದ ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಸೋಷಿಯಲ್ ಸೈಡೀಸ್ ಮೇಸ್ಟರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಕ್ಕಳು ಈ ರೀತಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣದ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಟಿಟ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಭಾರಿ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ಪೆಷಲಾಗಿ, ರೂರಲ್ ವಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಓಗಿ ಮಾರ್ಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಓಗಿ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಸಮ ಎಂದು ಕನ್ನಡರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ವಹಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಧ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ವೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೈವರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಬಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆ ಈ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ವಸತಿ ಗೃಹಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರಲ್ಲೂ ಹರಿದಾಸ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗಂತೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಾರಿ ತೊಡಕಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಎಸ್. ಟಿ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನಿಜವಾಗಲೂ ಅವರಿಗೆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ಮನೆ ಕೊಡುವುದು ಇರಲಿ, ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಎಂಥ ತೋಚನೀಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗು ತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀರಾಜ್ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ರವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಹೋಬಳಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಕಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾನ ವೀಯತೆಯಿಂದ ಬದುಕುಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಮ್ಯುನಲ್ ಹೆರಾಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಹರಿದಾಸರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿ ಮನುಷ್ಯತ್ವದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಡೆ ಹಾಕಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶಿ-೦೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಇನ್ನು ಯುವಜನ ಸೇವಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಟೋರ್ಟ್ ಕ ನಿಲ್ದಾ ಎಂದು ಇದೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಎಕ್ಸೆಕ್ಯುಟಿವ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಯುವಕ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಯುವಜನ ಸೇವಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವೆಚ್ಚಿನ ಅಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಬುಲ್ಬುಲಿಡಾಪಟು ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಳಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ನ್ಯೂಟ್ರಿಷನ್ ಫುಡ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಟಗಾರ, ಆಟಗಾರ್ತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಜೊತೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನ್ಯೂಟ್ರಿಷನ್ ಫುಡ್‌ಅನ್ನು ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೋಚಿಂಗನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಟದ ಮೈದಾನವನ್ನು ಸುಮಾರು ೪ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದು ಆದರೆ ಇದತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರನಃ ಹೊಸದಾಗಿ ಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಮರಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಗಿಡಮರಗಳು ಬೆಳೆದು ಕೊಂಡಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಎರಡರಷ್ಟು ಹೂವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಆಟದ ಮೈದಾನ

ವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ರಂಗ ಮಂದಿರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನ ತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯ. ಮಲೆನಾಡಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಸ್. ಮಹಾಜನ್ ಶೆಟ್ಟಿ (ಹುಕ್ಕೇರಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೈವರಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಶಾಲೆಗಳಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆ ಇದ್ದರೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಫಿಕ್ಸ್ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಏನೇನೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಕೊಣೆ ಸಹ ಕಟ್ಟಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಿ ಸಾವಿರ ತನಕ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಹೊರ ವರ್ಷ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇವೆ. ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿಗೂ ಸಹ ಕೇವಲ ೧೦, ೧೨ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಕಲಿಯಲು ಎಲ್ಲರೂ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅಂದರೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅನೇನ್ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಏತಕ್ಕಾದರೆ ಹುಡುಗರು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಪುನಃ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಟಿ.ಸಿ. ತಂದು ತಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕೆಂದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಹ ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ (ಸಂತಮಾರನ ಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರಿಗೆ ನೀಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇವತ್ತು ದಲಿತರು ಮತ್ತು ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಅವರನ್ನು ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ೨೦, ೩೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ದಾಡಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವೇದವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹುಲ್ಲು ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತರಾಗಿರತಕ್ಕ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವೆರಡೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಹೊರತು ಅವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಾವು ಇವತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರೈವಿಟ್ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ನರ್ಸರಿ ಮಾಡಿ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ತರಬೇತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಸಹ ದಲಿತರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಿಗೆ

ಹಾಕಿ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಂಘಟ್ಟಾಗಿ ಊಟ, ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ತರಹ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೈವೇರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ೧೦ನೇ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ನವರೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹಿಂದೂಳಿದ ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನು ಮತ್ತಿತರೇ ಜನಾಂಗದ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಯವರಿಗೆ ಮಾಸ್ಟರ್‌ಗಳು ಹೇಗೋ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ವಿನ್ಯಾ ಮಿನೀಷನ್ ಆದುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೧೦ ಜನ ಕೂಡ ಪಾಸ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಫೇಲ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮುಂದೆ ಅವರು ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯೋಜಕರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ನಡು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕಾ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಸಹ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರ ಮುಂದಿನ ಜೀವನದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯವರು ತರಬೇತಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಮುಂದಿನ ಜೀವನ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದರಿಗೆ ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸದ ಮೊರೆತು, ಎಷ್ಟೇ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ವರ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ ಆಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೂ ಸಹ ಏನಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದು ಅಲ್ಲದೇ, ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೋಚಿಂಗ್ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಚಿಂಗ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಾಮರಾಜನಗರ, ಮಳವಳ್ಳಿ, ಮೈಸೂರು ಇಂಥಾ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೀ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳೇ ಇಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಕೋಚಿಂಗ್ ಕೊಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರೀ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಾಯಾಲೆ ಕಸಾಲೆ ಬಂದರೆ ಔಷಧೋಪಚಾರ ಕೊಡಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬಾಸಗೀ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಆ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಸ್ನಾಟಿಂಗ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸ್ನಾಟಿಂಗ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿದೂ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—Some of the members who have given their names are not here.

ಶ್ರೀ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಇನ್ನೂ ಮತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಜನರಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಿರುವವರು ಇಲ್ಲೇ ಕಾಯ್ದು ಕುಳಿತಿದ್ದು ಅವರ ಸರದಿ ಬಂದಾಗ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟು ಮೊರಗಡೆ ಹೋದರೆ ಹೇಗೆ? It is not just giving names and wandering somewhere else. I

† ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಪ್ರಮೀಳ (ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕಳೆದ ಸಾರಿ ನಾನು ಆ ಕಡೆಯ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೆ. ಆಗ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟೂಷನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದ ಬಿಲ್ ಅನ್ನು ತಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿ, ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಕೂಡ ಆ ಕಡೆ ಹೋದರೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಈ ಕಡೆ ಬಂದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ ಅಲ್ಲೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ದುರಾದೃಷ್ಟ ಎಂದು. ಇರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದೇ ವೇದಿಕೆ ಇರುವುದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವೇದಿಕೆ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ಗಮನ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನೆ. ಹಿಂದೆ ಚಿಫ್ಟ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಕೋಕಾ ಸಬ್ಬರಾವ್‌ರವರು ಲಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎಲ್. ಅನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಎಂತಹ ಮೇಧಾವಿಗಳು ಎಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆ ವರದಿ ಈಗ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರೀ ಲಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇವತ್ತಿಗೂ ಇದೆ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಳಿಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಯು.ಜಿ.ಸಿ. ಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜಸ್ಟೀಸ್ ಸಬ್ಬರಾಯರ ವರದಿ ಏನಾಯಿತೋ ದೇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ದೇವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ವರದಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಪ್ರಮೀಳ. — ಹುಡುಕಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಲೇಬರ್, ಟೈಂ, ಸ್ಟೇಷನರಿ, ಮನಿ— ಈ ನಾಲ್ಕನ್ನು ಅಪವ್ಯಯ ಮಾಡಿ ಇಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಂಥ ವರದಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿ, ಸಮಿತಿಯವರು ಕೊಟ್ಟ ವರದಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅನ್ನುವುದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನೂಡಿ, ಸಮ್ಮನೆ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅನಂತರ ರಾಜ್ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ನೀಡಿದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ? ಆ ವರದಿ ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ? ಎಲ್ಲಿದೆ ? ಅದನ್ನು ಜಂಟಿಯಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ ? ಅದನ್ನು ಹಿರಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅನ್ಯಾಷ್ಟಾಂತಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಇನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಯಾರು ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ೧೯೭೫ರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಆದರೆ, ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ್ದಾಗಲೀ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ್ದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ್ದಾಗಲೀ ಆಡಿಟ್ ವರದಿ ಬಂದಿದೆಯೇ ? ಅದನ್ನು ಯಾರ ಮುಂದಾದರೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ? ಸದಸ್ಯರ ಮುಂದಾದರೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ? ಹೊಸ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಆರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಆಡಿಟ್ ವರದಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆಡಿಟ್ ಪರಿಶೀಲನೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರ ಮುಂದೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅದಾಗಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ತಪ್ಪು ಕಾಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆಯೇ ? ಇದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಮಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು, ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್‌ಗಳನ್ನು ತರುವುದು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ? ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ

ಗಂಪಕರವಾದ ಅಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರೂ ಯಾರೂ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಆಗಿ ಪ್ರೇಮಾಸ್ ವಿಶ್ವನಾಥಸ್ವಾಮಿರವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅಥವಾ ಪ್ರೇಮಾಸ್ ಬಾಚೇಗೌಡರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಜವಲಪ್ ಮಂಟ್ರಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮಾನ್ಯ ಬಾಚೇಗೌಡರೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗಿನ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅಥವಾ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಜವಲಪ್ ಮಂಟ್ರಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅನುಭವವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲೀ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಇರತಕ್ಕಂಥವರು ಕಾಲೇಜಿನ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತವರನ್ನು ನೋಡಿಸುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು. ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಅವರೇ ಮತ್ತು ಜವಲಪ್ ಮಂಟ್ರಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವರೇ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದಕ್ಕೆ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಚಕಾರ ಎತ್ತುವುದಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಜಯರಾಮನ್‌ರವರು ಇದಾಗ ಬಂದು ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ನ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿ ವರದಿ ತರಿಸಿದರು. ಅದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಕೇರಳದ ಮಾದರಿ. ಯಾರು ಕಳೆದ ೮-೯ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಗಿ, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ನ ಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ನ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿ. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿದ ವರದಿಯನ್ನು ಚಾನ್ಸಲರ್‌ರವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್‌ರವರು ಮಾನ್ಯ ಬಾಚೇಗೌಡರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ವರದಿಯನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ನ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. — ಹೆಸರು ಹೇಳಬೇಡಿ, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್.

ಪ್ರೇಮತಿ ವಿಸ್. ಪ್ರಸಿದ್ಧ. — ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೆಸರು ಹೇಳದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ೯ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸತತವಾಗಿ ಯಾರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಗಿ, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ನ ಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ನ ಕಮಿಟಿ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಿಸ್ಕುಯಿಟಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜವಲಪ್ ಮಂಟ್ರಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಒಂದೇ ಸಾಲದ್ದು ಎಂದು ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಎಂಬ ವಿಭಾಗ ಇದೆ. ಆ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ಒಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜವಲಪ್ ಮಂಟ್ರಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅವರಿಗೆ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರನ್ನೇ ಅಮಿಲಿಟೇಷನ್ ಕಮಿಟಿಗೂ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಲೇಜಿನ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರೇ ಆಗಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಪಿಲೇಷನ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಾಪನ ಕೊಡುವಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡ ಸರಬರಾಜಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಆಕ್ಟಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ ೫೦ಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ. ಬೆಳ್ಳಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬರಬೇಕು, ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ಅನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಾರು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ಬೇರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರಾ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಹಾಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಸಿ ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅದೋಗಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಆಗರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತಪ್ಪು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು

ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಟೀಚರ್ಸ್ ಎನಿಸಿಕೊಂಡವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಬ್ಲೂ ಫಿಲಂ ಎಂದು ಕೇಳಿರಬಹುದು, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನೋಡಿರಬಹುದು.....

MR. SPEAKER.—I do not know anything about the blue-films and all those things.

ಕಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಮೀಳ.— ತಾವು ಕೇಳಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.....

MR. SPEAKER.— I do not know all those things.

ಕಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಮೀಳ.— ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕವರನ್ನು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮ್ಯಕ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಬಳಿಯುವಂಥ ಹೀನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಫಿಲಂಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಗೊಳನ್ನು ಕಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗಮ್ಮ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿಯವರು ಮಹಿಳಾ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನಾದರೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಷ್ಟೆ, ಅವರಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಕಳಕಳಿ ಇದ್ದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಆಚಾರ್ಯರು, ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಈ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಸಿ.ಬಿ.ಐ. ಅಥವಾ ಸಿ.ಬಿ.ಡಿ. ಯಿಂದ ಪೊಲೀಸ್ ಮಾಡಿಸಿ ಅಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರುಗಳು ಫುನ್‌ಕ್ಷನ್ ಗೆ ಅಂತ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಹರಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮತ್ತು ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ 3 ವಿಂಗ್‌ಗಳಿವೆ. ಇವತ್ತು ಹೋಂಸೈನ್ಸ್, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗ್ರಾಜುಯೇಷನ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇದೆ, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ. ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯು.ಜಿ.ಸಿ. ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಯು.ಜಿ.ಸಿ. ಹೇಳಿದರೆ, ಪೋಸ್ಟ್‌ಗ್ರಾಜುಯೇಷನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಯು.ಜಿ.ಸಿ. ಯವರು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗ್ರಾಂಟ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟು 3 ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ೧೯೮೨ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಈ ಗ್ರಾಂಟ್ ಲಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಉತ್ತರವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದು ತಕ್ಷಣ ಇದನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ 3 ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ಕರೆಸ್‌ಪಾಂಡೆನ್ಸ್ ಇದೆ. ಬಹುಶಃ ಇದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬೇಕು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದಿತ್ತೂ ಆದರೂ ಕೂಡ ಈ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್, ಹೋಂಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು ಏನು ಇದೆ ಇದನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಮಾತ್ರ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಯು.ಜಿ.ಸಿ. ಯಿಂದ ಪೊಲೀಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಲೈಬ್ರರಿಗೆ, ಸ್ಟಾಫ್ ಮೆಂಬರ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೈವಾಡ ಇರಬಹುದೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರದೋ ಕೈವಾಡವಿರಬಹುದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಇದರ ಹಿಂದಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಪೇಪರ್ ಎಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಹೋಂ ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಚಾರ ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದೆ. ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗಿಯರು ಏನು ಹೇಳಿದರು ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲೇಜಿಗೂ ರಂಗಭೂಮಿ ಇರುವಂತೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದರು. ಒಂದು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಅಫೀಲಿಯೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಂಗಭೂಮಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹೋಂ ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ಏಡಬ್ಲ್ಯೂಡಿ ನವರು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಆಡೀಟೋರಿಯಂನನ್ನೂ ಸಹ ಕಟ್ಟಿದರು. ಇನ್ನೇನು ಇವತ್ತೋ ನಾಳೆಯೇ ಹುಡುಗಿಯರು ಆ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನವರು ತಕ್ಷಣ ಹೋಗಿ ಇದು ಸಡೆಯಕೊಡದೆಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ೪೦೦ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಕೂಡಲೇ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಒರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಆ ಹುಡುಗಿಯರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಏಡಬ್ಲ್ಯೂಡಿ ಯವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ತಕ್ಷಣ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಈ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ನೀವು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ರಂಗಭೂಮಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇರುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ? ಬಂದಿದ್ದರೆ ಏತಕ್ಕೆ ಈಗಲೇ ಅಡ್ಡಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನೀವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಎಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ೧೯೬೯-೭೦ನೇ ಸಾಲಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆರ್ ಇಂಡಿಯ ಹೋಂ ಸೈನ್ಸ್ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್ ಆಯಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿ ಬಿಲ್, ಫೋನ್ ಬಿಲ್ ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಬಿಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಪೇಪರ್ ರಿಫರ್ ಆಯಿತು. ಇವತ್ತಿ ನವರೆಗೂ ಅದು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಧೂಳು ಕೂತಿದೆಯೋ ಏನೋ ಅಂತೂ ಇದುವರೆಗೂ ಆ ಪೇಪರ್ ಈಚೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು? ಏನನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವರಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಆಗಿ ೧೦-೧೫ ವರ್ಷಗಳಾದಂಥ ವಿಸ್ ಆಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಕೇಸುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿ ಇದ್ದರೆ ಯಾರು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಸರಿ ಯಾದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು. ಹಿಂದೆ ಏನೊಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು ಎಂದರೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲುಗಳು ತಮಗೆ ಇಂಥಾ ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗಳು ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಫರ್ನಿಚರ್‌ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಿಜವಾಗಿ ಇದೆಯೇ? ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಮಾಡಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ಇದ್ದಂಥ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾವೇ ಅಪ್ಪಾ ತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಫರ್ನಿಚರ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ೩೧-೩-೧೯೮೦ನೇ ದಿವಸದಂದು ಬಿಲ್‌ನ್ನು ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿ, ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ರವರು ಮಾಲನ್ನು ಸಜ್ಜೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಫರ್ನಿಚರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂಟ್ರಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದುವರೆಗೂ ಆ ಫರ್ನಿಚರ್ ನಿಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ದಾಮಿಲೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಕ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂಟ್ರಿ ಇದೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಬಂದಕ್ಕಾದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ. ನೀವು ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ಹಣವನ್ನು ವಿರ್ಚಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ದೂರುಗಳು ಬಂದ

ಮೇಲೆ ಈಗ ಈ ಫರ್ನಿಚರ್‌ನ್ನು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಫರ್ನಿಚರ್‌ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಇವು ನಮಗೆ ಬೇಡವೆಂದು ಅವರು ವಾಪಸು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಈ ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಗಿಲಿ ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ ಒಂದೆರಡು ದಿವಸ ಕೂತರೆ ಅವು ಮುರಿದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಕುರ್ಚಿ, ಬೆಂಚು ಟೇಬಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಟೈಪ್‌ರೈಟರ್ ಇಟ್ಟರೆ, ಆ ಮಿಷನ್ ಇಟ್ಟ ಜಾಗ ಹಾಗೆಯೇ ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತದೆ ಈ ಫರ್ನಿಚರ್ ಎಲ್ಲಾ ಸಬ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್‌ದ್ದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂಥ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಆನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ವನ್ನು ಪೋಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು? ಹೋದಸಲ ಬಡ್ಡೆ ಟ್ರೇನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ? ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನು ಇಯರ್ ಮಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ? ಇಲ್ಲಿ ದುರ್ಮಹಾರವಾಗಿರುವ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೇರೀತಿ ಕೆವು ಕಲ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಇತರೆಯಾದರೂ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಪೋಲಾಗಿರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತನಿಖೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಪೋಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದಾಗ ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದವೆ? ಯಾವತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು? ಇದನ್ನು ತಾವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ? ಇಂಥ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಪೂಲ್ ಮಾಡಿ, ಬಡ್ಡೆ ಟ್ರೇನನ್ನು ಆಪ್ರೋವ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ವಿನಸ್ಸಾದರೂ ಹಾಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು, ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಳಗಿರತಕ್ಕವರನ್ನು ಕರೆದು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ಗಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಅಹವಾಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆಬಂದು ಈ ರೀತಿ ಆನ್ಯಾಯಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡು ಹಲವಾರು ದಿವಸಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅಥವಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಎಲ್ಲ, ನನಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಹೇಳಿ ಪೇಪರ್‌ಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿಡದೇ ಹೋದರೆ ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಾನೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೋದ ವರ್ಷ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹುಡುಗರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ರಿಟ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಬಂದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಆ ಪೇಪರ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜು ಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಂಟ್ರಿ ಟು ದಿ ರೋಲ್ಸ್ ಆಗಿ ಕೋಟಾ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಡಿಮೆ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಬಂದಂಥ ಹಲವಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂಥ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಹೋದವರ್ಷ ಪೇಪರ್‌ಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಟೈಂ ಆದಮೇಲೆ, ಫೆಸ್ಟ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಅನೌನ್ಸ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಫೆಸ್ಟ್ ಲಿಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಕೂಡ ನೋಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಾವು ಆ ಸೀಟನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಒಂದುಸಾರಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಅವನಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಾರ ದೆಂದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಶಿ-೨೦ ಪಿ. ಎಂ.

ಈಗ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಆಗಿದ್ದು ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೀಗ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಕಾಲೇಜು ಶುರುವಾಗುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ತಪ್ಪು ಆಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿನಿಂದಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ವರ್ಷ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಎಂದು ನಾನೀಗ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಇಂತಹ ತಪ್ಪುಗಳ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯಾಗದಂತೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೮೦-೮೧ನೇ ಸಾಲಿನ ಸಮ್ಮತಿಪತ್ರವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ M. A. (Rural Development Courses) M.B.A. Course ಜೊತೆಗೆ B. E. (Architecture) Courses B. A. and B.Sc., (Job oriented) ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನೂ ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷದಿಂದ discontinue ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಾಯಂವೇ? B. E. (Architecture) is one of the finest subjects. ಇಂತಹ ಒಂದು ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಯಾರೂ ಓದಬಾರದೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಜನ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಅವರುಗಳು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? B. E. (Architecture) ವಿಭಾಗದ ಮೂರು ಜನ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಾವೇ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಆ ವಿಭಾಗದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ. ಅವರನ್ನು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆಲೆ. B. E. (Architecture) ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ವಿಭಾಗವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಸಮ್ಮತಿ B. E. (Architecture) ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರೇ? ಅದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಲ್ಲವೇ? B. E. (Architecture) ಓದಿದ ಅನೇಕ ಜನ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪದವಿಧರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೂ ಆ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರುಗಳೆಲ್ಲ ಏನು ಬಹು ಮಾತ್ರ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ವಿಭಾಗವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದುವರಿಂದ ಆ ವಿಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿರುವ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ತಳ್ಳಿಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಧನ ಸಹಾಯ ಆಯೋಗದವರು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ನೀಡಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲೂ ಆಯಾ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶೋತಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಸಮ್ಮತಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಧನ ಸಹಾಯ ಆಯೋಗದಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ, ಸಮ್ಮತಿಲ್ಲದ ಹಣವನ್ನೂ ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಬೇಗಗಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಪ್ಲವುಂಟಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ನಾವು ಸಮ್ಮತಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಾದರಿಂದ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕೈಫಿಯತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು, ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶೋತಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಧನ ಸಹಾಯ ಆಯೋಗದಿಂದ ಬರುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಣವನ್ನು ಸಮಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ Centres for Advanced Courses ಎಂದು ಒಂದು ವಿಭಾಗವಿದೆ. ಇಂತಹ ನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗಗಳು ಮಧುರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿದೆ, ಮದರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಸಮ್ಮತಿ ಇಂಥಾ ಒಂದು ವಿಭಾಗ ತೋರಿಸಿ? ಸಮ್ಮತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಇಷ್ಟು

ಐದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳು Centres for Advanced Courses ವಿಭಾಗವನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಧನ್ಯ ಸಹಾಯ ಆಯೋಗದವರು ಹಣ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದು ಲಾಂಛನ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಒಂದು ವಿಭಾಗವನ್ನು ತೆರೆದು ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅರ್ಹ ಪ್ರೌಢಸರುಗಳಿಲ್ಲವೆ ? ಅಥವಾ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲವೆ ? ಸಣ್ಣ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಕೋರ್ಸ್‌-ಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ತೆರೆಯದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು ? ಜೊತೆಗೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ Co-operative Development Institutes and Scientific Research Institutes ಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಧನ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಹ ಪ್ರೌಢಸರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ಅಂಥವರನ್ನು ಇಂತಹ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣ ಆಬಾರ್ವ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಪ್ರೌಢಸರುಗಳನ್ನು ಇಂತಹ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ಅವರಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೊಡಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನ್ನು ತೋರಿಸಿ ? ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಹರಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೋದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ ? ಅದಾದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇಂತಹ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಇಲ್ಲಿನ ಅರ್ಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಸರುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನೋವಾಗತಕ್ಕ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೂಗೋಳ, ಇತಿಹಾಸ, ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಕಲಾವಿದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ, ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಲಾವಿದರ ಹೆಸರಾಗಲೀ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳಾಗಲೀ ಮತ್ತು ಭೂಗೋಳ ಹಾಗೂ ಇತಿಹಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅದಾದರಿಂದ, ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೇಲ್ಮೈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಇಲ್ಲಿನ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಾಲೇಜಿನವರೆಗೆ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟುವಂತೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಹೊರರಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಐತಿಹಾಸಗಳೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಏನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ, ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರ ಎಲ್ಲಿದೆ, ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನಾನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಕಲೆ ಹಾಗೂ ಭೂಗೋಳಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಉಪಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅವರು ಉಪಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್ ಮೀಡಿಯೆಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಷಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಆದರೆ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ. ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ

ಇದುವರೆಗೂ ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಬಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ರಾಜ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವಾಗ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರೂ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡತಕ್ಕ ಅನುಕರಣಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದನೀಯವಾದುದು. ಪಿ.ಯಂ.ಸಿ. ಶಿಕ್ಷಣದವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಬಾರಿಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ, ಈ ವರ್ಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗವನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆದೇರ ಕೊಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡದೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ? ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈ ವರ್ಷದಿಂದಲೇ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು extra curricular activities ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಘದವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಪಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಯೋಜನೆಯುಳ್ಳವರು ನಾಟಕ ಮತ್ತಿತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ನಮಗೆ ಇದಲ್ಲ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿನೇರಿಯಸ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವ ಮೊದಲ ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಯಾವುದೇ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಅಥವಾ ಅಫಿಡವಿಟ್ ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಹಣ ಸಹಾಯ ನೀಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಅಂತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ನಂತರ ದುಡಿದು ತೀರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ದೆನ್ಮಾರ್ಕ್ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಸಹ ಇದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಾಗಿ ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಏನು ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಬುಕ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ; ಎಷ್ಟು ಬುಕ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಇವೆ? ಬುಕ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾಂಟ್ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ, ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ, ಹುಡುಗರು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರಬೇಕು ; ನಾವು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಈತ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೆಂದು ನಾವು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡ ಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ೧೯೫೦ ರಲ್ಲಿ ನಾವು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ; ಇವತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇರೆಗೆ ಓದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದರೆ ಇವರಿಗೆ ಓಟು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ನೀವು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ತಮಗೆ ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನಾಗಿ, ಜ್ಞಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಪ್ರತಿನೋಬ್ಬರೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೀವು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ; ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸದ ಸ್ಥಿತಿ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಬರುತ್ತೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್.ಗೆ ಸೇರಿದ ಎರಡು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಮಿಗಂರವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹರಿಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರು ಹರಿಜನರು ಅಂತ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ; ಎಸ್.ಸಿ. ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಪ್ರಮೀಳ.—ಎಸ್.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಎರಡು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಗಳು ಟಿ.ಟಿ.ಐ. ಹೋದವರ್ಷ ಅಂದರೆ ೧೯೭೯ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ರೆಕಗ್ನಿಷೇಷನ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪರೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಕೋರ್ಟ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿತು. ನಿಮ್ಮ ಡಿವಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಟಿ.ಟಿ.ಐ. ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಕ್ಕೆ ಹರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕಂಟಿಂಪ್ಟ್ ಆಫ್ ದಿ ಕೋರ್ಟ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಕೇವಲ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ಎರಡು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸುಮಾರು ೧೦೦ ಜನ ಹರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣ ? ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ ? ಕೋರ್ಟ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ವಿಧಿಯಂತೆ ಹದಿನೆಂಟು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. Sir, 18% reservation for Scheduled Castes/Scheduled Tribes has been provided in the Constitution, but it is never followed in practice. I will give umpteen examples. ಅಮಿಲಿಯರೇಷನ್ ಕಮಿಟಿ ವರದಿಯಂತೆ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಯಾವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೂ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ; ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಹಣ ಲಪಟಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೊಫೆಸರುಗಳು ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಿ, ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡು ; ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿ, ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಬರೀ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ಸ್ ಹುದ್ದೆಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ ? ರೀಡರ್ಸ್ ಹುದ್ದೆಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ ? ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಮತ್ತು ಉಪನ್ಯಾಸಕರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಫಿಲಪ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಟರುಗಳನ್ನು ಉಪನ್ಯಾಸಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇದು ವರೆಗೂ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ಕಾಮರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಈ ತಿಂಗಳು ಒಬ್ಬರು ಹರಿಜನ ಕೋಮಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ರಿಟೈರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ ; ಅವರಿಗೆ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿ ಪ್ರೊಮೋಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. He is also a man belonging to Scheduled Caste and deserves to be promoted, but before his retirement, he cannot see the post of a Professor. ರಿಟೈರ್ ಆಗತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಡಿವಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಗ್ರಾಂಡ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಅವರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ತಮಗೂ ಕೂಡಾ ನೋಟೀಸ್ ಬಂದಿರಬೇಕು. ನಾಳೆ ರಿಟೈರ್ ಆಗತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಅವರು ಹರಿಜನರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಂಥ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. Just because they belong to Scheduled Caste, do you want to harm them ? They are going to retire shortly. I request that they should be given promotion and give them an opportunity to pass. ತಾವು ಹೇಳೋದೊಂದು, ಮಾಡೋದೊಂದು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಂ.ಎಸ್. ರಾಮಯ್ಯ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ, ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಪ್ರಾಂವೈಸ್ಡ್ ಪ್ರೊಮೋಷನ್ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದಂತೆ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗುತ್ತೆ, ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಪಾಲಿಸಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ; ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತೋರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾರನೇ ದಿವಸವೇ, sir, all out efforts are being made to throw him out of the University just because he hails from the Scheduled Caste. ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಯಾವ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರೂ ಅದಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲಿಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲಾ ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, next day,

in the meeting at the Bangalore University that Registrar was taken to task and was asked, whether he was a servant of the University or the Government. ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಮ್ಮ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಅಫೀಸಿಯಲ್ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಡೆಪ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರೂಲ್ಸ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಾಡಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ವಿಷಾದನೀಯ. ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. Is he not bound to obey rules? ಒಪನ್ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಬಗ್ಗೆ ಲಘುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರಿಗೆ ಬರೆದಂತ ಗೌಪ್ಯ ಪತ್ರ ಒಬ್ಬ ಖಾಸಗಿ ಸದಸ್ಯನ ಕೈಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಹೋಯಿತು? ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗೌಪ್ಯ ಪತ್ರ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಎಫ್.ಐ.ಆರ್. ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಬ್ಬ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಬಗ್ಗೆ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರಿಗೆ ಬರೆದಂತ ಪತ್ರದ ನಕಲು ಒಬ್ಬ ಖಾಸಗಿ ಸದಸ್ಯರ ಕೈಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ? ಎಫ್.ಐ.ಆರ್. ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಯಾವುದೇ ಕೋಮಿಗೆ ಸೇರಿದಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾಗಲೀ, ಅವರು ನಿಷ್ಠಾವಂತರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾನೊಸಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಡ್ರಾಮ ಸ್ಕೂಲ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ರೇಸ್ಟೋರೇಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಡ್ಯಾನೊಸಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಡ್ರಾಮ ಮಾಸ್ಟರ್ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ ಫೈಲ್ ಆದವರನ್ನು ಡ್ಯಾನೊಸಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಡ್ರಾಮ ಮಾಸ್ಟರ್ ಹುದ್ದೆಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಯಾವ ಕಾನೂನು ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಮಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ನೀವು ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾನೊಸಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಡ್ರಾಮ ದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ. ಕ್ಯಾಲಿಫೈಡ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ ಇದ್ದರೂ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಅಂತಹವರನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಲೇಡೀಸ್ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಏನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಹಾಸ್ಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವಾರ್ಡನ್ ರಾತ್ರಿ ೧೧ ಗಂಟೆ ಯಾದರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಆ ಹಾಸ್ಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಗತಿ ಏನು? ರಾತ್ರಿ ೧೧ ಗಂಟೆಯಾದರೂ ವಾರ್ಡನ್ ಹಾಸ್ಟಲ್‌ಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೇಲಿಯೇ ವಿದ್ಯಾ ಹೊಲ ಮೇಯರ್ ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ದರಿದ್ರ, ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಕ್ಕ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಹೋದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬದಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಬದು ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಹೋಮ್ ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಂದಲೂ ಸತತವಾಗಿ ಗಲಾಟೆ ಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಜನ ಗೂಂಡಾಗಳು ನುಗ್ಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಲೇಡಿ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರನ್ನು ಅಟ್ಟಾಕ್ ಮಾಡಿ ಆಕೆ ಈಚೆಗೆ ಬರೆದಂತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಅವರು ರಿಟನ್ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಪೋಲೀಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಅವರನ್ನು ಪರಸಲ್ ಆಗಿ ಕಂಡು ಸಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಗೂಂಡಾಗಳಿಂದ ಗಲಾಟೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೆಕ್ಷರರ್‌ಗಳ

ಮನೆಯ ಅಡ್ಡಸ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆ ಕಾಲೇಜು ಲೆಕ್ಕರಂಗಗಳ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಲೆಕ್ಕರಂಗಗಳು ಕೂಡ ಪೋಲೀಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಗೂಂಡಾಗಳ ಕಾರು ಸಂಬಾರ್ ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಉಪ್ಪಾರಪೇಟೆ ಪೋಲೀಸಿನವರು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಇದುವರೆಗೂ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ಯಾವುದೋ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ, ಯಾರನ್ನೂ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಓಡತಕ್ಕ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೆಕ್ಕರಂಗಗಳಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಇದೆಯೇ ಹೃದಯ ಇದೆಯೇ? ಇದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಹದಿನೈದು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು, ಲೆಕ್ಕರಂಗಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕು, ಗೂಂಡಾಗಳನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಪೋಲೀಸರು ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು, ಹೋದರೆ ಎಷ್ಟು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದು ಪೋಲೀಸರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಲೆಕ್ಕರಂಗಗಳಿಗೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಎಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಪರಸನಲ್ ಆಗಿ ಪೋಲೀಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಗೂಂಡಾಗಳು ನುಗ್ಗಿ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರನ್ನು ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಏನು ಅರ್ಥ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಾನು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಾರ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಇದೆ, ಈ ಗೂಂಡಾಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎನ್‌ಕ್ವಯರಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಆ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ತಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎನ್‌ಕ್ವಯರಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲದೇ ತಮಗೆ ಆ ಪೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ ತಾವು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದಯಮಿಟ್ಟು ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಲೈಬ್ರರಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಬೊರೇಟರಿ ಎಕ್ಸಿಪೆರ್ಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಏನಿದೆ ಅದು ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಇತ್ತೋ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು? ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ೬೦೦-೭೦೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಒಂದು ಲಾ ಪ್ರಸ್ಟಕ ಹಾಲ್ಸ್ ಬೇರಿಸ್ ಲಾ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ಟಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು ಅದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಲೈಬ್ರರಿ ಪ್ರಸ್ಟಕಗಳು ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ, ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಬೇರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಏನು ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅದೇ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್‌ನ್ನು ಈಗಲೂ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆವಿಎಸ್ಸಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಏಳು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬಯಾಲಿಜಿಗೆ ಐದು ಸಾವಿರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹಿಂದೆ ಬಿ.ಎ. ಕೋರ್ಸ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಟೆ ಇತ್ತು. ಇವತ್ತು ಒಂದು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಲೆಕ್ಕ ಪಾಕೆದರೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಮೆಂಟ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು

ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇಲ್ಲ ಬರೀ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಗೌರವಂಟ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದಂಥ ಲೈಬ್ರರಿ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದ್ದೂರು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಏನು ಇದೆ ಅದು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಏನಿದೆ ಅದು ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಇತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೇಲ್ಲ ಲೈಬ್ರರಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು, ಅದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಪ್‌ಟುಡೇಟ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಇರುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಚೀಫ್ ಲೈಬ್ರೇರಿಯನ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಫಿರ್ ಆಪ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಆ ಪೋಸ್ಟ್ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಲೈಬ್ರರಿ ಕೆತೆ ಆಧೋಗತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದ್ದೂರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಕರಿಕ್ಯುಲರ್ ಡ್ರಮಾಟಿಕ್ ಅಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್, ಟಾ ಲೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಡ್ರಾಮಾ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ, ಡಿಬೇಟ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಮತೋಕವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ, ಡಿಬೇಟ್, ಡ್ರಮಾಟಿಕ್, ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಕರಿಕ್ಯುಲರ್ ಅಕ್ಟಿವಿಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್‌ದೋರ್ ಗೇಮ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟೇಬಲ್ ಟೆನ್ಸ್ ಆಟಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಕಾಲೇಜು ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಲೈಟ್ ಇಲ್ಲ, ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನೀರು ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಅಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದುವರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಂಧಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಓಪನ್ ಬುಕ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಅಂತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತರಹ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಪಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅಂಧಪ್ರದೇಶ ಸಿಸ್ಟಂ ತರುವುದು ಬಳ್ಳಿಯದು. ಏಕೆಂದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಟ್ಟು ಉತ್ತರ ಬರೆಯಿರಿ ಎಂದರೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಬರೆಯಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ತಲೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ, ಓಪನ್ ಬುಕ್ ಸಿಸ್ಟಂ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್ ಆಗಿ ತಂದು ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಫಲಿತಾಂಶ ನೋಡಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಇರಾನ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಫೈರ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್‌ಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ೬ ಗಂಟೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನಾ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ ಅದರಿಂದ, ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿ ಸನ್ನ ಮಾತನಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—Now the House stands adjourned to meet at 1.00 P.M. tomorrow.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Tuesday the 30th June 1981.